

Київський національний торговельно-економічний університет
Кафедра публічного управління та адміністрування

ВИПУСКНА КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА
на тему:

**«ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ ІНВЕСТИЦІЙНОГО
ПОТЕНЦІАЛУ ТЕРИТОРІЙ»**

Студентки 2 курсу, 4мз групи,
спеціальності 281 «Публічне
управління та адміністрування»
спеціалізації «Публічне
управління та адміністрування»

(підпис студента)

Журавльової
Анни
Костянтинівни

Науковий керівник
к.е.н., доцент

(підпис керівника)

Головня
Юлія
Ігорівна

Гарант освітньої програми
д-р. екон. наук,
доцент

(підпис гаранта)

Ладонько
Людмила
Степанівна

Київ 2020

Київський національний торговельно-економічний університет

Факультет економіки, менеджменту та психології

Кафедра публічного управління та адміністрування

Освітній ступінь: магістр

Спеціальність: публічне управління та адміністрування

Спеціалізація: публічне управління та адміністрування

Затверджую

Зав. кафедри _____

«05» грудня 2019 р.

Завдання

на випускню кваліфікаційну роботу (проект) студентіві

Журавльові Анни Костянтинівни

(прізвище, ім'я, по батькові)

1. Тема випускної кваліфікаційної роботи (проекту): **«ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ТЕРИТОРІЇ»**

Затверджена наказом ректора від «27» лютого 2020 р. № 756

2. Строк здачі студентом закінченого роботи (проекту): 02.11.2020

3. Цільова установка та вихідні дані до роботи (проекту)

Мета роботи: аналіз державного регулювання та особливостей розвитку інвестиційного потенціалу території м. Києва та розробка методичних рекомендацій щодо вдосконалення загальної системи інвестиційної привабливості країни.

Об'єкт дослідження: процес державного регулювання інвестиційного потенціалу території.

Предмет дослідження: теоретико-методичні аспекти та емпіричні засади державного регулювання інвестиційного потенціалу київського регіону.

Зміст випускної кваліфікаційної роботи:

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ТЕРИТОРІЇ

1.1. Сутність поняття «інвестиційний потенціал», його генеза.

1.2. Види інвестицій та форми інвестиційної діяльності

1.3. Особливості державного регулювання інвестиційної діяльності в Україні

РОЗДІЛ 2. РОЗВИТОК ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ М. КИЄВА

2.1. Підходи до оцінки інвестиційного потенціалу м. Києва

2.2. Аналіз інвестиційного потенціалу м. Києва

РОЗДІЛ 3. НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ КИЇВСЬКОГО РЕГІОНУ

3.1. Розробка та реалізація інвестиційної програми розвитку м. Києва

3.2. Рекомендації щодо вдосконалення інвестиційного клімату в м. Києві

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ДОДАТКИ

4. Календарний план виконання роботи:

№ пор.	Назва етапів випускної кваліфікаційної роботи (проекту)	Строк виконання етапів роботи	
		за планом	фактично
1	2	3	4
1	Визначення напрямку дослідження та затвердження теми випускної кваліфікаційної роботи	До 01.11.2019	01.11.2019
2	Складання плану та підготовка індивідуального завдання для виконання випускної кваліфікаційної роботи	До 28.02.2020	28.02.2020
3	Представлення на рецензування науковому керівнику рукопису першого розділу випускної кваліфікаційної роботи	До 19.06.2020	19.06.2020
4	Представлення на рецензування науковому керівнику рукопису другого розділу випускної кваліфікаційної роботи	До 01.09.2020	01.09.2020
5	Представлення на рецензування науковому керівнику рукопису третього розділу випускної кваліфікаційної роботи	До 01.10.2020	01.10.2020
6	Представлення закінченої випускної кваліфікаційної роботи на кафедру	До 02.11.2020	02.11.2020
7	Підготовка письмового відгуку на випускну кваліфікаційну роботу	До 06.11.2020	06.11.2020
8	Зовнішнє рецензування ВКР	До 16.11.2020	16.11.2020
10	Проведення попереднього захисту випускних кваліфікаційних робіт	23-27.11.2020	23-27.11.2020
11	Вирішення питання про допуск випускної кваліфікаційної роботи до захисту	До 01.12.2020	До 01.12.2020
12	Направлення випускної кваліфікаційної роботи із зовнішньою рецензією до ЕК для захисту	За графіком	За графіком

5. Дата видачі завдання « 28 » лютого 2020 р.

6. Науковий керівник випускної кваліфікаційної роботи (проекту)

Головня Юлія Ігорівна

(прізвище, ініціали, підпис)

7. Керівник проектної групи

(гарант освітньої програми) Ладонько Л.С.

(прізвище, ініціали, підпис)

8. Завдання прийняв до виконання студент Журавльова Анна Костянтинівна

(прізвище, ініціали, підпис)

10. Відгук наукового керівника випускної кваліфікаційної роботи (проекту):

Випускна кваліфікаційна робота Журавльової А.К. відповідає темі та носить актуальний характер. Автором розглянуті теоретико-методологічні засади дослідження державного регулювання інвестиційного потенціалу території, визначено сутність поняття «інвестиційний потенціал», його генеза, види інвестицій та форми інвестиційної діяльності. Проаналізовані особливості державного регулювання інвестиційної діяльності в Україні.

Другий розділ присвячено розвитку інвестиційного потенціалу м. Києва, де зазначені дідходи до оцінки інвестиційного потенціалу та здійснено аналіз інвестиційного потенціалу м. Києва.

Заслужовують на увагу рекомендації щодо вдосконалення інвестиційного клімату в м. Києві.

Відтак, зміст та структура роботи розкривають тему, робота виконана відповідно до вимог та рекомендована до захисту з позитивною оцінкою, а її автор, на присвоєння ступеня магістр зі спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування».

Науковий керівник випускної кваліфікаційної роботи (проекту) _____

(підпис, дата)

Відмітка про попередній захист Ладонько Людмила Степанівна

(ПІБ, підпис, дата)

11. Висновок про випускну кваліфікаційну роботу (проект):

Випускна кваліфікаційна робота (проект) студента Журавльової А.К. може бути допущена до захисту екзаменаційній комісії.

Керівник проектної групи (гарант освітньої програми): Ладонько Людмила Степанівна

(прізвище, ініціали, підпис)

Завідувач кафедри: Новікова Наталія Леонідівна

(підпис, прізвище, ініціали)

«03» грудня 2020 р.

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ТЕРИТОРІЇ.....	7
1.1. Сутність поняття «інвестиційний потенціал», його генеза.....	7
1.2. Види інвестицій та форми інвестиційної діяльності.....	13
1.3. Особливості державного регулювання інвестиційної діяльності в Україні...17	
РОЗДІЛ 2. РОЗВИТОК ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ М. КИЄВА.....	22
2.1. Підходи до оцінки інвестиційного потенціалу м. Києва.....	22
2.2. Аналіз інвестиційного потенціалу м. Києва.....	32
РОЗДІЛ 3. НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ КИЇВСЬКОГО РЕГІОНУ.....	40
3.1. Розробка та реалізація інвестиційної програми розвитку м. Києва.....	40
3.2. Рекомендації щодо вдосконалення інвестиційного клімату в м. Києві.....	43
ВИСНОВКИ.....	46
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	49
ДОДАТКИ.....	53

ВСТУП

Актуальність дослідження. Розвиток України як сучасної європейської, правової та демократичної держави характеризується глибокими, принциповими змінами практично в усіх сферах суспільного життя. Такі зміни, в свою чергу, передбачають ефективність функціонування економічної сфери, зокрема, розвиток інвестиційного потенціалу територій та впровадження ефективної стратегії управління інвестиціями на місцях [3, с. 35].

На сьогодні, успішний інвестиційний клімат міста Києва значною мірою залежить від його економічного розвитку, необхідною умовою якого є реалізація столицею свого інвестиційного потенціалу. Отже, актуальність дослідження викликана, в першу чергу, потребами сучасної політико-економічної теорії та практики, необхідністю формування ефективної стратегії розвитку інвестиційного потенціалу міста Києва та держави, оптимізації вітчизняної інвестиційної діяльності в площині глобалізаційних трансформацій [8, с. 68].

Як відомо, столиця України є політичним, адміністративним, духовним, культурним та історичним центром нашої держави. Виконавчим органом Київської міської ради є Київська міська державна адміністрація (КМДА). Саме на цю установу покладено функції ефективного керування містом. З точки зору інвестиційної привабливості території можна зазначити, що Київ – це одне з найпривабливіших міст України: тут впроваджується безліч інвестиційних проектів за участю вітчизняних та іноземних партнерів; в межах столиці сконцентровані різноманітні організації, що функціонують у різних економічних сферах. Завдяки вдалій роботі висококваліфікованого персоналу, за наявності інвестицій, такі компанії складають серйозну конкуренцію на міжнародній арені. Як правило, значною перевагою інвестування у місті Києві є фактор близькості до головних центральних осередків прийняття рішень, а також широкий спектр можливостей для комунікативного процесу всіх зацікавлених сторін з точки зору реалізації інвестиційних проектів [23, с. 3].

Слід зауважити, що завдяки інвестиціям на підприємстві відбувається удосконалення технічної бази, самої продукції, здійснюється дослідна робота, на рівні держави – поліпшується інвестиційний клімат, країна стає конкурентоспроможною на світовому ринку. Саме тому дослідження інвестиційного клімату та проблем щодо ефективного розвитку інвестиційного потенціалу міста Києва в площині діяльності Київської державної адміністрації є важливою складовою економічної стабільності та розвитку країни загалом.

Водночас, як засвідчує аналіз літературних джерел, питання вивчення особливостей розвитку інвестиційного потенціалу території м. Києва вивчене недостатньо. Наукові дослідження стосуються переважно лише окремих аспектів визначення інвестиційного потенціалу країни, що не може повною мірою розкрити специфіку розвитку інвестиційної діяльності території м. Києва на базі КМДА як важливого складового елементу в загальній системі управління інвестуванням.

Отже, виходячи з вищенаведеного, наше дослідження особливостей розвитку розвитку інвестиційного потенціалу території м. Києва на базі КМДА є актуальним.

Мета та завдання дослідження. *Метою роботи* є аналіз особливостей розвитку інвестиційного потенціалу території м. Києва на прикладі діяльності Київської державної адміністрації та розробці методичних рекомендацій щодо вдосконалення загальної системи інвестиційної привабливості країни.

Для реалізації поставленої цілі було визначено наступні *завдання*:

1. розглянути теоретико-методичні засади дослідження державного регулювання інвестиційного потенціалу території;
2. охарактеризувати види інвестицій та форми інвестиційної діяльності;
3. окреслити особливості державного регулювання інвестиційної діяльності в Україні;
4. проаналізувати ефективність існуючої інвестиційної стратегії розвитку м. Києва;
5. запропонувати напрями вдосконалення державного регулювання інвестиційного потенціалу київського регіону.

Об'єкт дослідження – процес державного регулювання інвестиційного потенціалу території.

Предмет дослідження – теоретико-методичні аспекти та емпіричні засади розвитку інвестиційної привабливості київського регіону.

Методи дослідження. Під час проведення дослідження були використані такі наукові методи, як:

1. аналітичний метод - при аналізі наукових джерел;
2. ретроспективний і структурно-системний методи – під час вивчення літератури;
3. історичний - при з'ясуванні визначення та генези поняття «інвестиційної діяльності»;
4. теоретичний (дослідження, порівняння, систематизація та науковий аналіз, статистика, специфіка структурної організації) - в аналізі концептуальних аспектів принципів та вимог до оцінки інвестиційного потенціалу регіону;
5. емпіричний - наукове спостереження, ретроспективний аналіз зарубіжного досвіду функціонування інвестиційного потенціалу території;
6. принципи системності і компаративно-типологічного дослідження – в процесі уточнення та диференціації засад порівняння світових інвестиційних стратегій з вітчизняними.

1. **Теоретично-інформаційну базу** роботи складають праці таких вчених, як І. Бережна, яка досліджувала поняття та роль інвестиційної діяльності та інвестиційного процесу на сучасному етапі економічного розвитку; Г. Білецька, яка вивчала проблематику інвестиційного клімату та шляхи його покращення; В. Вакалюк, який займався аналізом правового регулювання інвестиційної діяльності в Україні; О. Гаврилюк, який досліджував питання інвестиційного іміджу та інвестиційної привабливості України; С. Захарін, який вивчав фінансові інструменти активізації інвестиційної та інноваційної діяльності; О. Крук, що присвятив працю проблемі формування та оцінці бюджетного потенціалу регіону та інших.

Апробація результатів дослідження. матеріали ВКР були апробовані у збірнику статей: Журавльова А. Розвиток інвестиційного потенціалу території /

Публічне управління та адміністрування в умовах суспільних трансформацій : зб. наук. ст. студ. відп. ред. Н.Л. Новікова. – К.: Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2020 – с. 75

Структура та обсяг роботи. Наукова робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел, додатків. Повний обсяг дипломної роботи 52 сторінки. Список використаних джерел складається із 45 найменувань.

РОЗДІЛ 1.

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ТЕРИТОРІЇ

1.1. Сутність поняття «інвестиційний потенціал», його генеза

Слово «потенціал» походить від латинської мови та перекладається як «сила» або «міць». У великій радянській енциклопедії трактування терміну «потенціал» подається як кошти, запаси, джерела, які є в наявності та можуть застосовуватися для реалізації мети. Великий економічний словник за редакцією А. Азріліяна слово «потенціал» визначає як набір певних можливостей у конкретній галузі. Як бачимо, в етимологічній сутності понятійного сенсу слова «потенціал» існують відмінності.

Варто підкреслити, що в процесі дослідження проблематики трактування інвестиційного потенціалу, інвестиційних ресурсів, слід акцентувати увагу на визначення поняття «інвестиції». Це слово також походить від латинської мови та перекладається як вкладення. Дослідники визначають інвестиції як довгострокові вкладення капіталу в різні сфери економічної діяльності, інфраструктуру, соціальні проекти, охорону навколишнього середовища як в межах держави, так і на світовому рівні задля розвитку виробничих процесів, соціальних галузей, організацій різноманітних форм власності, з метою отримання прибутковості. Тому інвестиції варто визначати як довгострокові вклади капіталу в сферу економіки.

При цьому поняття «інвестиційний потенціал» за структурними компонентами можна визначати як симбіоз визначень «інвестиції» та «потенціал». Таким чином, потенціал являє собою набір можливостей та інструментів, що знаходяться у взаємозв'язку одне з одним та направлені на реалізацію окресленої мети. Дефініція поняття «інвестиційного потенціалу» демонструє рівень можливостей вкладення фінансів у активи довгострокового застосування, в тому числі вкладення в цінні папери задля отримання доходу чи певних економічних показників [10, с. 22].

Слід наголосити, що активність інвестиційної діяльності на мезорівні проявляється завдяки ступеню застосування інвестиційного потенціалу території,

що складає запас його сили, міцності у всіх проявах, які є необхідними для реалізації інвестиційних процесів та досягнення бажаних результатів у найближчій перспективі.

Показово, що виконувати власні функції інвестиції можуть винятково за наявності відповідного інвестиційного потенціалу. Але наразі склалася ситуація, коли у більшості вітчизняних компаній цього потенціалу немає. У зв'язку з цим виникає важлива задача моделювання надійної інвестиційної системи формування потенціалу, а також забезпечення його безперервного розвитку в поєднанні з механізмами різного відтворювального призначення на інноваційних началах. Цілком природно, що позитивні зрушення в цьому напрямку істотно опосередковуються наявністю відповідного науково-практичного інструментарію щодо розбудови інноваційної моделі розвитку, про яку вже тривалий час йдеться на різних рівнях національної економіки, і насамперед вмонтуванням в її структуру дієвого організаційного механізму інвестиційного оновлення вітчизняних підприємств [25, с. 44].

На думку вчених, інвестиційний потенціал відображає вартісну характеристику інвестиційних можливостей та привабливості компанії, регіону чи країни, що вимірюється сукупністю інвестиційних ресурсів і забезпечує задоволення матеріальних, фінансових, інтелектуальних потреб відтворення і розвитку капіталу.

З іншого боку, під час аналізу сутності інвестиційного потенціалу вбачається неможливим його розгляд без окреслення його місця в системних взаємозв'язках з економічним, ринковим і виробничим потенціалами та загальним потенціалом фірми чи території. Без відображення таких залежностей інвестиційний потенціал виступає лише як сукупність фінансових ресурсів для здійснення інвестиційної діяльності. Базисом формування загального потенціалу установи чи території є економічний потенціал, оскільки він забезпечує тісні соціальні, виробничі та економічні взаємозв'язки потенціалів різних рівнів. Ефективне використання та розширення виробничого потенціалу можливе лише під впливом взаємодії інвестиційного та інноваційного потенціалу. А їх ефективне поєднання інтегровано у потенціалі компанії регіону чи країни. Ринковий потенціал визначає рівень

конкурентоспроможності. Для його підвищення слід впроваджувати оновлення асортименту товару чи послуг, які реалізуються на різних рівнях, технологічне переобладнання, маркетингові дослідження. Все це потребує використання та розвитку існуючого інвестиційного потенціалу компанії, регіону чи країни в цілому [14, с. 144].

Оскільки інвестування має циклічний характер, то ефективне та постійне функціонування інвестиційного потенціалу неможливе без забезпечення процесів його розвитку. Від початку до закінчення інвестиційного циклу різні його складові перетворюються одна в одну, в результаті чого інвестиційний потенціал або зростає, або зменшується. Провівши науково-методичний аналіз літератури, можна зробити висновок, що основними факторами розвитку інвестиційного потенціалу є такі [26, с. 25]:

- доходність, платоспроможність та фінансова стійкість компанії, регіону чи країни у довгостроковому періоді;
- економічний стан та знаходження компанії, регіону чи країни у визначеній фазі життєвого циклу;
- обсяг та ефективність інвестицій, оскільки, чим більший обсяг інвестицій та вищий рівень їх доходності, тим більшим є інвестиційний потенціал компанії, регіону чи країни;
- інвестиційна активність компанії, регіону чи країни з залучення внутрішніх та зовнішніх інвестицій та їх ефективного використання;
- спроможність компанії, регіону чи країни ефективно використовувати залучені у розвиток інвестиції, можливість підвищувати їх ефективність;
- зростання віддачі відносин власності, збільшення прибутковості, що дозволяє підвищити якість людського капіталу;
- стан та розвиток внутрішньої та зовнішньої інвестиційної середовища. Чим вона сприятливіша, тим більше передумов для зростання інвестиційного потенціалу компанії, регіону чи країни.

Інвестиційне середовище характеризується обсягом та структурою мобілізованих та використовуваних потенційних та реальних інвестицій із внутрішніх та зовнішніх джерел. Розглянуті фактори розвитку інвестиційного потенціалу компанії, регіону чи країни впливають на нього комплексно та взаємопов'язано. Основною метою накопичення інвестиційного потенціалу компанії, регіону чи країни є фінансове забезпечення потреб компанії, регіону чи країни у необхідних інвестиційних активах та оптимізація їх за критерієм ефективності результатів інвестиційної діяльності [15, с. 48].

Як будь-який процес розвиток інвестиційного потенціалу відображають певні параметри (Табл. 1.1).

Таблиця 1.1

Змістовна характеристика параметрів розвитку інвестиційного потенціалу компанії, регіону чи країни

Інновації	Фінанси	Стратегія
- створення нових галузей у вільних ринкових нішах або у тих, які формують нові потреби споживачів; - пошук та захоплення недооцінених на ринку, їх перепідготовка та продаж для забезпечення фінансового грошового потоку в перспективні напрямки діяльності; - інноваційні прориви завдяки інвестуванню у науково дослідні роботи, високоризикові проекти; - впровадження набутих знань та досвіду у нові проекти та напрямки.	- збалансування інвестиційних витрат та джерел їх покриття; - контроль бюджетів інвестиційних витрат; - розробка інвестиційних пропозицій по перспективним бізнес напрямкам; - динамічне розміщення ресурсів як по існуючим напрямкам так і по новим.	- виділення напрямків та інвестування в них за критерієм створення стратегічних здібностей та ресурсів; - аналіз можливостей використання стратегічних здібностей та врахування синергетичних ефектів; - розвиток стратегічних здібностей, які дозволяють зайняти лідируючі позиції в майбутньому

Джерело: складено автором на основі [36].

Як відомо, основою будь-якого розвитку є прогресивне функціонування системи взаємозв'язків між елементами. Визначаючи взаємозв'язок інноваційного розвитку та інвестиційного потенціалу, необхідно зазначити, що збільшення

інвестування в інноваційний розвиток, сприяє збільшенню обсягів виробництва та прибутку, який і є основним джерелом формування інвестиційного потенціалу.

Особливостями інноваційних інвестицій є [18, с. 46]:

- високий ступінь невизначеності в остаточних результатах створення та впровадження новацій,
- довгостроковий період інвестування та отримання результату.

Отже, розвиток та ефективність функціонування інвестиційного потенціалу забезпечується лише у взаємозв'язку із інноваційним потенціалом компанії, регіону чи країни. Стратегічний розвиток інвестиційного потенціалу повинен передбачати ефективне управління впровадженням сучасних наукових досягнень в практику господарювання, який реалізується через інноваційну діяльність. В умовах ринкової економіки інноваційна діяльність перетворюється в один з ключових факторів забезпечення високої конкурентоспроможності підприємства і росту остаточних фінансових результатів його діяльності.

Планування інвестиційного потенціалу надає компанії, регіону чи країні додаткові можливості, завдяки забезпеченню зв'язку між інвестиційними рішеннями, що приймаються, з цілями та стратегією їх розвитку. Завдяки використанню інвестиційного потенціалу досягається зростання доходів, а отже, розширення внутрішніх джерел інвестицій, зростання надійності та привабливості для зовнішніх інвесторів.

Процес управління інвестиційним потенціалом, який направлений на розвиток інвестиційної привабливості, передбачає [36, с. 88]:

- виявлення інвестиційних пріоритетів та функціонування інвестиційного потенціалу відповідно до стратегічного розвитку компанії, регіону чи країни.;
- проектування інвестиційних проектів з урахуванням можливості нарощування вартості за рахунок фінансової синергії та управлінської гнучкості;
- моделювання управлінської системи, яка охоплює моделі, компетенції, що сприяють росту вартості за рахунок інтеграції виробничого, інвестиційного та інноваційного потенціалу.

Таким чином, можна стверджувати, що забезпечення розвитку та зростання ефективності використання інвестиційного потенціалу в інноваційній діяльності компанії, регіону чи країни залежить від створення адаптованої організаційної структури управління. Відповідно до розглянутих параметрів розвитку, побудуємо структуру організаційного забезпечення розвитку інвестиційного потенціалу компанії, регіону чи країни (Табл. 1.2).

Таблиця 1.2

Організаційне забезпечення розвитку інвестиційного потенціалу

Моделі	1. Фінансова модель оцінки поточної інвестиційної діяльності. 2. Фінансова модель формування інвестиційних програм. 3. Формування бюджету капітальних вкладень.
Організація	1. Фінансова та організаційна структура. 2. Положення про інвестиційне управління. 3. Регламент відбору проектів та програм. 4. Регламент проектного моніторингу, розподіл функцій та відповідальності по інвестиційним центрам.
Автоматизація	1. Формування інформаційної бази для аналізу об'єктів інвестування. 2. Вибір комп'ютерних програм аналізу економічної доцільності проектів та їх моніторингу.
Компетенції персоналу	1. Знання нових аналітичних інструментів та моделей. 2. Мотиваційний механізм. 3. Комунікаційна підтримка інвестиційної програми. 4. Механізм передавання досвіду по розробці та реалізації інвестиційних проектів

Джерело: складено автором на основі [14].

Використання запропонованого організаційно-економічного механізму під час розвитку інвестиційного потенціалу створює основу для забезпечення високих темпів його нарощування, що дозволяє компанії, регіону чи країні в повному обсязі реалізувати цілі та завдання.

Залежно від джерел формування інвестиційний потенціал доцільно розділяти на внутрішній та зовнішній (Табл.1.3).

Таблиця 1.3

Внутрішній інвестиційний потенціал та зовнішній інвестиційний потенціал підприємства

Зовнішній інвестиційний потенціал	можливість вкладення засобів у розвиток підприємства з боку зовнішніх інвесторів, яких цікавить фінансова стійкість і платоспроможність підприємства, чи зможе проект принести прибуток, а якщо ні, то чи зможуть вони повернути вкладені кошти
Внутрішній інвестиційний потенціал	здатність самого підприємства вкладати тимчасово вільні кошти для отримання прибутку або досягнення іншого корисного ефекту в майбутньому як у розвитку власного виробництва, так і в інших проектах

Джерело: складено автором на основі [15].

Таким чином, інвестиційний потенціал компанії, регіону чи країни є резервом їхнього розвитку. Розуміння важелів та принципів розвитку інвестиційного потенціалу спрямовує ефективне функціонування компанії, регіону чи країни в стратегічному просторі. Враховуючи циклічність інвестиційного процесу, варто забезпечити безперервність розвитку інвестиційного потенціалу насамперед через формування центрів інвестицій.

1.2. Види інвестицій та форми інвестиційної діяльності

Розвиток інвестиційного потенціалу передбачає постійне розширення інвестиційної діяльності компанії, регіону чи країни. В результаті збільшення обсягів виробництва, оновлення та якісного удосконалення виробничого потенціалу, необоротного капіталу, підвищення технологічного рівня виробництва та його обслуговування, відбувається зростання економічного потенціалу компанії, регіону чи країни, що сприяє збільшенню ефективності діяльності. Темпи зростання інвестиційного потенціалу залежать від залучених інвестицій та ефективності їх використання [37, с. 49].

Інвестиційна діяльність являє собою організовану певним чином діяльність, яка відбувається в умовах господарювання, що існують в державі.

Сутність інвестиційної діяльності полягає в цілеспрямованому процесі пошуку необхідної кількості інвестиційних ресурсів, у відборі певних об'єктів для вкладання інвестицій, у моделюванні та реалізації інвестиційних проектів та забезпечення їх ефективної імплементації з метою отримання доходу [18, с. 46].

Варто зауважити, що інвестиційна діяльність завжди була в центрі економічного розвитку, оскільки інвестиції є засадничим аспектом успішного розвитку країни, а інвестиційна діяльність суттєво впливає на господарську діяльність, на економічно-соціальний розвиток суспільства.

Інвестиції в межах компаній сприяють удосконаленню їх технічного оснащення, якості продукції, що виготовляються. На рівні країни завдяки інвестиціям покращується інвестиційний клімат, держава стає конкурентоспроможною на міжнародній арені.

Крім того, інвестиції є надзвичайно актуальним явищем в сучасній економічній практиці, оскільки будь-яка економічна діяльність відбувається завдяки фінансуванню.

В економічній літературі поняття «інвестиційна діяльність» трактується різними авторами дослідивши їх можна стверджувати, що в загальному інвестиційна діяльність - це організована певним чином діяльність, що проводиться умовах господарювання, що існує в країні, сутність її полягає в ціле наведеному процесі пошуку потрібної кількості інвестиційних ресурсів, виборі конкретних об'єктів для їх вкладання, розробка та впровадження інвестиційної програми та забезпечення її ефективної реалізації для отримання прибутку або ж іншого позитивного результату [31, с. 244].

Інвестиції поділяються за різними кваліфікаційними ознаками. Одним з основних та найбільш загальних є поділ інвестицій за об'єктами вкладення коштів або майна на реальні та фінансові (Табл. 1.4).

Таблиця 1.4

Види інвестицій

Класифікація інвестицій за видовими ознаками				
За об'єктом вкладення коштів	За характером участі в інвестуванні	За періодом інвестування	За формами власності інвесторів	За регіональною ознакою
Реальні та фінансові	Прямі та непрямі	Короткострокові та довгострокові	Приватні, державні, іноземні та спільні	Внутрішні та зовнішні

Джерело: складено автором на основі [11].

Отже, існує велика кількість різновидів інвестування, та кожен із видів інвестицій має багато спільного оскільки всі вони є проявом певного економічного процесу вкладення капіталу в фінансові об'єкти для майбутнього зростання. Інвестиції мають великий вплив на сукупний попит, зайнятість та загальні обсяги національного виробництва. Також вони допомагають нагромадженню фондів підприємства і сприяють майбутньому економічному зростанню. Неефективне використання інвестицій веде до заморожування ресурсів виробництва і скорочення національного виробництва.

Інвестиційний потенціал є складним, багатофакторним поняттям, взаємозв'язаним з багатьма іншими поняттями інвестиційної діяльності та економіки в цілому. Взаємодія суб'єктів господарювання та процес інвестування провадиться в межах спеціального інвестиційного середовища, що характеризується негативним і позитивним інвестиційним кліматом. При цьому наявність відповідних умов такого клімату залежить від комплексу чинників, які обумовлюють ефективність трансформації інвестиційних ресурсів на інвестиційний потенціал. Для формування інвестиційної привабливості столиці Київській державній адміністрації слід використовувати інвестиційний потенціал регіону, за допомогою використання набору управлінських рішень та враховувати існуючі структурні елементи економічного розвитку конкретної території [27].

Важливим видається розуміння того, що дослідження інвестиційного потенціалу території базується на досить вагомій інформаційній складовій, тому в принципі не існує єдиного способу вивчення та оцінки, результати яких на практиці

можуть використовувати різноманітні структури. Крім того, саме поняття «інвестиційний потенціал» не має єдиного визначення як економічна категорія, а реалізація його як економічного явища в Україні супроводжується достатньою кількістю суперечностей.

Ефективний розвиток інвестиційного потенціалу компанії, регіону чи країни передбачає врахування таких принципів [14, с. 67]:

- розгляд компанії, регіону чи країни, як відкритої системи;
- врахування базових стратегій операційної діяльності;
- стиль стратегічного управління;
- відображення інвестиційних переваг перед конкурентами;
- використання результатів технологічного процесу в інвестиційній діяльності;
- орієнтація на врахування рівня інвестиційного ризику під час прийняття стратегічних рішень;
- відображення альтернативності стратегічного інвестиційного вибору.

Розвиток потенціалу відображає тенденції довгострокової ефективності формування інвестиційного потенціалу. Своєю чергою саме розширення обсягів інвестиційного потенціалу визначає його використання та структуру.

Успішний розвиток інвестиційного потенціалу залежить від багатьох критеріїв, а саме [12, с. 142]:

1. інвестиційної поведінки, яка опосередковує вибір інвестиційних проектів, характер і ризик прийняття інвестиційних рішень;
2. інвестиційної активності, що допомагає кількісно оцінити споживання інвестиційного потенціалу в основний та оборотний капітал у розрахунку на одного працівника і загальних витрат на виробництво;
3. інноваційної активності;
4. економічного росту, що демонструє кількісну трансформацію значень модифікованої рентабельності інвестиційних ресурсів, фінансової рентабельності, чистого приведенного доходу, вартості підприємства, економічної доданої вартості, рівня капіталізації компанії.

Що стосується міста Києва, то потрібно констатувати, що на сьогодні столиця володіє значним інвестиційним потенціалом, серед них [30]:

- вагома частка в економіці всієї країни,
- сприятливі кліматичні умови,
- головний науковий, освітній, спортивний та культурний центр країни,
- потужний демографічний потенціал.

Водночас за показниками розвитку малого та середнього підприємництва місто Київ випереджає всі інші регіони України. Крім того, у місті успішно розвиваються стартап-компанії як початковий етап виведення новацій, інноваційних технологій або інших результатів наукової і науково-технологічної діяльності на ринок.

Таким чином, розвиток інвестиційного потенціалу компанії, регіону чи країни відображає не тільки їх поточний стан, а й перспективи розвитку з урахуванням впливу можливостей зовнішнього середовища, ризику та загрози інфляції.

1.3. Особливості державного регулювання інвестиційної діяльності в Україні

У відповідності до Закону України «Про інвестиційну діяльність» регулювання державою інвестиційної діяльності включає управління інвестиціями держави і створення умов для інвестиційної діяльності та здійснення контролю за всіма її учасниками. Водночас дані методи можна поділити на наступні групи: економічні, організаційно-правові та грошово-кредитні [34, с. 228].

Механізм державного регулювання інвестиційної діяльності містить перелік заходів, за допомогою яких можна змінити рівень ефективності роботи національної економіки. Проте також крім даних заходів важливу роль відіграє створення привабливого клімату для інвестування іноземними інвесторами в економіку України.

Для того, щоб довести необхідність державного регулювання економіки, необхідно згадати про головні напрями економічної політики, що реалізуються державою. Серед них [22, с. 65]:

- структурно-галузева;
- інвестиційна;
- амортизаційна;
- політику інвестиційних перетворень;
- цінова;
- антимонопольно-конкурентна;
- бюджетна політика;
- податкова політика;
- грошово-кредитна політика;
- валютна політика;
- зовнішньоекономічна політика.

Процес урядового регулювання діяльності економічних суб'єктів повинен ґрунтуватися [14, с. 38]:

- по-перше, на формуванні ефективної ринкової економіки, яка унеможливує розвиток деструктивних процесів, забезпечує стабільне функціонування в довгостроковій перспективі, мінімізує негативний вплив економічної нестабільності на показники розвитку підприємств;
- по-друге, на оптимізації процесів правового регулювання з метою протидії правопорушенням у сфері економічних відносин, зокрема фінансового, податкового та митного права, усунення податкових колізій, визначення оптимального рівня податкового навантаження.

На підставі дослідженої літератури, інвестиційне середовище (інвестиційний клімат) формується під впливом державного регулювання. Державне управління як складний багатоаспектний об'єкт потребує розбірливого трактування понять, що входять в його склад, а саме визначення двох суттєвих моментів: звідки та куди залучаються інвестиції. Обґрунтування цих двох складових є обов'язковою умовою для визначення головних складових організаційно-економічного механізму інвестиційного регулювання.

Можна стверджувати, що державна економічна політика являє собою сукупність заходів, які вживаються урядом та відповідне управління з метою

вирішення проблем соціально-економічного характеру та сформування певного напрямку розвитку економіки країни (Табл. 1.5).

Таблиця 1.5

Форми державного регулювання інвестиційного середовища

Прямі форми державного регулювання	Непрямі форми державного регулювання
прийняття законів та інших нормативних актів	бюджетно-податкова політика
надання фінансової допомоги у вигляді дотацій, субсидій, субвенцій, бюджетних позик на розвиток окремих регіонів, галузей, виробництв	грошово-кредитна політика
встановлення державних норм та стандартів	амортизаційна політика
встановлення антимонопольних заходів регулювання участі інвестора у приватизації власності	регулювання фондового ринку
визначення умов користування землею, водою та іншими природними ресурсами	інноваційна політика
проведення обов'язкової державної експертизи інвестиційних програм та проектів будівництва	політика заохочень іноземних інвестицій
забезпечення захисту інвестицій	інші непрямі форми державного регулювання інвестиційною діяльністю

Джерело: складено автором на основі [43]

Інвестиційна привабливість регіону – це інтегральний показник, який визначається за сукупністю її економічних і фінансових показників, державного, громадського, законодавчого, політичного і соціального розвитку. Інвестиційна привабливість визначає вектор руху фізичного, фінансового, інтелектуального і людського капіталів: в країну або за її межі. На міжнародному рівні результати реалізації інвестиційних стратегій країн і економічного розвитку суб'єкта, інвестиційна привабливість країн, регіонів і підприємств оцінюються провідними світовими рейтинговими агентствами Moody's, Fitch і Standart & Poor's. Інвестор оцінює інвестиційну привабливість країни або регіону по руху капіталу, рівнем інфляції, політичній, економічній, законодавчій та соціальній стабільності, а також за рівнем і якістю людського капіталу.

Інвестиційна привабливість регіону - це сукупність факторів, що визначають приплив інвестицій або відтік капіталу. Інвестиційна привабливість (клімат) країни або регіону визначається інвестиційним потенціалом і інвестиційним ризиком.

Інвестиційний потенціал регіону - це потенційні можливості регіону до розвитку економіки. Інвестиційний потенціал враховує готовність регіону до прийому інвестицій з відповідною гарантіями збереження капіталу і отримання прибутку інвесторами.

Він включає наступні складові - приватні потенціали [27]:

- ресурсно-сировинний (середньозважена забезпеченість балансовими запасами основних видів природних ресурсів);
- трудовий (трудові ресурси і їх освітній рівень);
- виробничий (валовий регіональний продукт);
- інноваційний (рівень розвитку фундаментальної, вузівської та прикладної науки з упором на впровадження її результатів в регіоні);
- інституційні (ступінь розвитку інститутів ринкової економіки);
- інфраструктурний (економіко-географічне положення регіону і його інфраструктурна забезпеченість);
- фінансовий (обсяг податкової бази і прибутковість підприємств регіону);
- споживчий (сукупна купівельна спроможність населення регіону).

Інвестиційний ризик - це ймовірність (можливість) втрати капіталу.

Інтегральний інвестиційний ризик визначається економічними, фінансовими, політичними, соціальними, екологічними, кримінальними і законодавчими ризиками.

Інтегральний ризик або просто інвестиційний ризик розраховують за такими складовими, як [17, с.2175]:

- економічний ризик (тенденції в економічному розвитку регіону);
- фінансовий ризик (ступінь збалансованості регіонального бюджету і фінансів підприємства);
- політичний ризик (розподіл політичних симпатій населення за результатами останніх парламентських виборів, авторитетність місцевої влади);
- соціальний ризик (рівень соціальної напруженості);
- екологічний ризик (рівень забруднення навколишнього середовища, включаючи радіаційний);

- кримінальний ризик (рівень злочинності в регіоні з урахуванням тяжкості злочинів);
- законодавчий ризик (юридичні умови інвестування в ту чи інші сфери або галузі, порядок використання окремих факторів виробництва).

Отже, при розрахунку цього ризику використовується сукупність національних і регіональних законів і нормативних актів, що стосуються інвестицій. Інтегральні показники потенціалу і ризику розраховуються як зважена сума приватних видів потенціалу і приватних ризиків. Потенціал регіону - це доля регіону в загальному потенціалі країни. Неточності аналізу інтегрального потенціалу та інтегрального ризику регіонів за даною методикою пов'язані в основному з визначенням ваг (часток) складових потенціалу і ризику.

РОЗДІЛ 2.

РОЗВИТОК ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ М. КИЄВА

2.1. Підходи до оцінка інвестиційного потенціалу м. Києва

Оцінка інвестиційної привабливості території являє собою засадничий аспект прийняття інвестиційних рішень. Оскільки дослідження регіону кардинально відрізняється від аналізу країни чи держави в цілому, то механічна переадресація застосування існуючих світових методичних практик в регіональній площині виявляється неможливою. Розуміння цієї особливості призводить до моделювання низки різноманітних оцінок інвестиційної привабливості території [17, с. 217].

У міжнародних стандартах під інвестиційною привабливістю чи інвестиційним кліматом об'єктів на кшталт території, регіону або компанії розуміють виключно набір некомерційних ризиків входження інвестора на певну територію (некомерційні ризики пов'язуються з прямими чи непрямыми діями приймаючої країни, що шкодять іноземним інвесторам, які вкладають гроші в економіку держави-реципієнта. Такі дії приймаючої країни заключаються в ратифікації нормативів, в запровадженні економічної діяльності чи впровадженні політичних інструментів на кшталт початку бойових дій чи провокацій громадянських заворушень). Досліджуючи поняття більш предметніше, можна застосувати наступне трактування інвестиційної привабливості регіону: це набір об'єктивних економічно-соціальних та природничих характеристик, можливостей та обмежень, які впливають на рівень капітальних інвестицій в межах певної території та визначаються відповідною інвестиційною активністю. З іншого боку, інвестиційна активність регіону може визначатися як категорія інтенсивності залучення активів.

Інтегральна інвестиційна привабливість регіону - це зведений рівень об'єктивних соціально-економічних, природно-географічних і екологічних показників, що характеризують умови господарського розвитку регіону і що позитивно або негативний вплив на формування інвестиційної активності в ньому.

Завданнями оцінки інвестиційної привабливості регіону є [15, с. 48]:

- визначення соціально-економічного розвитку,
- встановлення впливу інвестиційної привабливості на приплив інвестицій,
- розробка заходів, спрямованих на врегулювання інвестиційної привабливості.

Інвестиційний потенціал слугує базовою основою для формування інноваційної стратегії компанії, регіону чи країни та виступає важливим фактором забезпечення інноваційної діяльності. Слід відмітити, що інноваційна діяльність здійснює зворотній вплив щодо розвитку інвестиційного потенціалу, так як ефективне впровадження інновацій дозволяє більш успішно накопичувати матеріальні, технічні, а також фінансові ресурси, необхідні для розвитку інвестиційного потенціалу. При цьому обов'язково мають враховуватися особливості конкретних сфер застосування. Склад факторів, які впливають на інвестиційний потенціал території, буде значно відрізнятися в залежності від того, в якій галузі та, чи інша установа, регіон чи країна виконує свою діяльність.

Для того, щоб оцінити інвестиційний потенціал компанії, регіону чи країни, потрібно враховувати такі фактори, як [19, с. 66]:

- спроможність залучати інвесторів;
- наявність комерційних пропозицій відносно інвестування;
- стійкий ріст вартості компанії, регіону чи країни на фінансовому ринку.

Це тільки найголовніші фактори, на які звертається увага під час дослідження потенціалу для залучення інвестицій. Водночас таких факторів набагато більше. Для того, щоб дати адекватну оцінку потенціалу, слід врахувати особливості кожного виробничого процесу. Це, наприклад, галузь діяльності компанії, регіону чи країни, місце розташування. Чим більше специфічних ознак та параметрів буде враховано при аналізі потенціалу, тим краще він буде відповідати реальній картинці. Також потрібно враховувати, що інвестиційний потенціал для однієї компанії має дуже тісний зв'язок з таким самим потенціалом для іншої фірми, регіону або країни. Пов'язуючись між собою, вони складають інвестиційний потенціал економічного сектору [21, с. 218].

Особливого значення при оцінці інвестиційного потенціалу слід приділити показникам, які побудовані на моделі формування потенціалу, що враховує не тільки динамічний розвиток, а й сформовані теоретичні передумови. Ці показники характеризують прибутковість компанії, регіону чи країни, так як сама частина прибутку після сплати податків є джерелом формування інвестиційних ресурсів компанії, регіону чи країни. Але й потрібно використовувати різні методичні підходи до оцінки інвестиційного потенціалу. Звідси, методичні підходи до оцінки інвестиційного потенціалу компанії, регіону чи країни – це способи, що використовуються у процесі оцінки потенціалу підприємства та спрямовані на отримання конкретного результату [13, с. 63].

На сьогоднішній день основними методичними підходами до оцінки інвестиційного потенціалу компанії, регіону чи країни та його складових є такі:

- вартісний підхід,
- експертна оцінка,
- оцінка на основі узагальнюючого показника,
- комплексний підхід.

Розглянемо їх предметніше.

1. Вартісний підхід, відповідно до якого інвестиційний потенціал визначається як різниця між майбутньою та поточною вартістю компанії, регіону чи країни при тому, що зміна вартості відбулася внаслідок реалізації інвестиційних проектів. Цей метод найбільш повно відображає економічну сутність інвестиційного потенціалу.

2. Експертна оцінка - передбачає визначення рівня інвестиційного потенціалу групою спеціалістів належної кваліфікації на основі визначеного переліку показників. При цьому інвестиційний потенціал може оцінюватись як взагалі, так і за окремими складовими.

3. Оцінка на основі узагальнюючого показника - показник раціонального обсягу додаткового інвестування коштів, за якого забезпечується найвищий рівень прибутковості інвестицій, вкладених у дане підприємство.

4. Комплексний підхід - передбачає різнобічну оцінку інвестиційного потенціалу на основі групи показників із можливим залученням експертів. Його

перевагою є можливість повноцінного врахування всіх аспектів інвестиційного потенціалу, можливість удосконалювати методику з урахуванням сфери діяльності компанії, регіону чи країни. Цей метод широко використовується інвестиційними фондами і не виключає часткового застосування перерахованих вище підходів. При цьому розумно поєднуються різні методичні підходи оцінки ефективності діяльності економічних суб'єктів (графічний, матричний, факторний аналіз). Вони органічно доповнюють один одного при оцінці різних складових інвестиційного потенціалу. Водночас недоліком даного підходу є його трудомісткість, що пояснюється тривалістю збору вихідної інформації, проведенням детальних попередніх розрахунків. Тому важливішим завданням при використанні даного підходу є оптимізація кількості показників для оцінки та ефективне комбінування найбільш доцільних часткових методологічних прийомів.

Слід зазначити, що регіон країни виступає важливим елементом за допомогою якого вона може забезпечити себе процвітанням, якщо відшукає ефективну модель регіонального розвитку, визначить інструменти та доцільно буде їх застосовувати. Теорія розвитку регіону допомагає передбачити і пояснити тенденції його розвитку, розробити механізми і моделі регіонального розвитку. Тому стан української економіки вимагає суттєвих трансформацій механізму регіональної інвестиційної політики, направлених на формування конкурентоспроможного стану, що створюється на інноваційних підґрунтях такого механізму [12, с. 318].

У відповідності до Закону України «Про інвестиційну діяльність» «Державне регулювання інвестиційної діяльності здійснюється з метою реалізації економічної, науково-технічної і соціальної політики виходячи з цілей та показників економічного і соціального розвитку України, державних та регіональних програм розвитку економіки, державного і місцевих бюджетів, зокрема передбачених у них обсягів фінансування інвестиційної діяльності». Методи регіональної інвестиційної політики формують комплекс заходів інвестиційної політики регіону, дії яких спрямовані на залучення інвестицій з ціллю покращення розвитку соціально-економічного регіону.

Структура інвестиційної політики регіону створюється за допомогою двох формувань [11, с. 201]:

- централізоване формування (передбачає опрацювання усіх потрібних механізмів формування інвестиційної політики регіону на загальнодержавній ланці. При такому методі формуванні головними критеріями постають загальнодержавні критерії ефективності економіки і одночасно з цим вимоги регіону відходять на задні план та аналізуються за залишковим принципом);

- децентралізоване формування (передбачає розробку механізму на рівні регіону і при цьому головним фактором наявних процесів є перехід до економічних методів взаємодії з усіма учасниками інвестиційної діяльності).

В стратегічній перспективі на інвестиційні процеси вплив виявляється шляхом розробки програм розвитку держави і окремих регіонів. Крім того, уряд може здійснювати підтримку деяких галузей і підприємств шляхом непрямого фінансового стимулювання інвестицій. Це робиться за допомогою введення певних митних і податкових пільг для власників, які реалізують свої проекти в рамках конкретних сфер економічної діяльності, які з тих чи інших причин є життєво-важливими для держави (Табл. 2.1).

Таблиця 2.1

Структури, що можуть використовувати результати оцінки інвестиційного потенціалу

Група користувачів	Можливості використання інформації для групи користувачів
Структури державного і регіонального рівня управління	При аналізі, формуванні, контролі стратегічних і поточних рішень щодо інвестиційних процесів, формуванні стратегій розвитку регіонів
Міжнародні інституції	З метою прийняття зважених рішень щодо підтримки в інвестуванні
Інвестори	З метою проведення різного роду порівнянь, зіставлень, пов'язаних з вибором оптимального варіанту вкладання інвестиційних ресурсів певного регіону
Організації, установи, ЗМІ	З метою визначення напрямів і тенденцій вкладання інвестицій, формування відповідної думки щодо даного питання відносно певного регіону
Виробничі підприємства та організації	З метою визначення тенденцій формування попиту на продукцію у регіоні та чинників, що його визначають

Джерело: складено автором на основі [40].

Формування та розвиток інвестиційного потенціалу відбувається в певних межах або з урахуванням принципів, що визначають його використання [26, с. 25]:

1. Врахування стратегічних цілей підприємства при формуванні та нарощуванні інвестиційного потенціалу компанії, регіону чи країни. Розмір потенціалу повинен бути достатнім для забезпечення ефективного розвитку підприємства відповідно до обраної ним як загальнокорпоративної, так і інвестиційної стратегії.

2. Забезпечення гнучкості інвестиційного потенціалу до впливу факторів внутрішнього та зовнішнього середовища. Підприємство при здійсненні інвестиційної діяльності повинно оперативно реагувати на зміни інвестиційного клімату, появу нових інвестиційних можливостей.

3. Забезпечення диверсифікованого використання інвестиційного потенціалу, а саме сприяння перерозподілу невикористаних ресурсів між різними видами діяльності повинно забезпечити повне використання фінансового, виробничого та трудового потенціалів компанії, регіону чи країни.

4. Врахування стадії життєвого циклу підприємства при використанні інвестиційного потенціалу. Кожна стадія життєвого циклу має свої особливості у здійсненні інвестиційної діяльності.

5. Необхідності оптимізації структури інвестиційного потенціалу компанії, регіону чи країни. Саме визначення оптимального співвідношення між власними, позиковими та залученими ресурсами дозволить забезпечити фінансову стійкість компанії, регіону чи країни, збільшити рівень рентабельності власного капіталу.

6. Маневреності та ліквідності інвестиційного потенціалу, що дозволить при використанні інвестиційного потенціалу швидко мобілізувати ресурси та за короткий час перевести їх у потрібну форму для реалізації інвестиційних можливостей.

7. Врахування ризиків та їх оцінка при прийнятті рішень щодо використання інвестиційного потенціалу.

Отже, інвестиційний потенціал представляє собою здатність компанії, регіону чи країни реалізовувати усю сукупність інвестиційних можливостей щодо

ефективного генерування додаткових потоків капіталу за допомогою мобілізації усіх ресурсів, що є в наявності для підвищення вартості об'єкту інвестування. Формування інвестиційного потенціалу полягає у створенні додаткових інвестиційних можливостей, що можуть бути реалізовані компанією, регіоном чи країною шляхом мобілізації внутрішніх або залучення зовнішніх інвестиційних ресурсів.

Оцінка інвестиційної привабливості регіону включає в себе два основних моменти [31, с. 212]:

1. інвестиційна привабливість самого регіону. На даному етапі аналізується існуюча нормативно-законодавча база, правові аспекти, політична ситуація, ступінь захисту прав інвесторів, рівень оподаткування.

2. інвестиційна привабливість конкретних об'єктів інвестування. На цьому етапі аналізується економічний стан галузей, підприємств і інших суб'єктів господарської діяльності.

Узагальнення досліджень вчених дозволили виявити такі основні національні чинники інвестиційної привабливості регіону [32, с. 49]:

- рівень інфляції,
- державна інвестиційна політика (функціонування спеціальних режимів економічного сприяння, законодавча база);
- кредитно-грошова політика,
- митна політика,
- вартість фінансових ресурсів, необхідних для інвестицій.

До основних внутрішньо регіональних факторів відносяться такі [34, с. 228]:

- економіко-географічне положення регіону,
- рівень розвитку інфраструктури (транспортної, телекомунікаційної),
- регіональна політика в галузі залучення інвестицій,
- потенційні ринки збуту продукції,
- рівень криміногенної обстановки.

Багато зовнішні і внутрішні чинники інвестиційної привабливості регіону тісно пов'язані між собою і породжують взаємопроникаючі рушійні сили.

Серед економічних чинників на інвестиційний клімат регіону перш за все впливають такі [38, с. 49]:

- загальний стан економіки (підйом, спад, стагнація),
- позиціонування економічного становища регіону,
- митний режим і режим використання робочої сили,
- ресурсне забезпечення регіону, яке виступає найважливішим лімітуючим фактором,
- розвиненість інфраструктури,
- науково-технічний розвиток.

Фінансові фактори відображають становище в валютній, фінансовій і кредитній системах країни та регіону, доступність фінансових коштів з національного та регіонального бюджетів, доступність кредиту, частка збиткових суб'єктів господарювання на території регіону, стан регіонального бюджету.

Соціальні та соціокультурні чинники характеризують рівень життя населення, включаючи грошові доходи; споживання продуктів харчування, житлові умови; систему обов'язкового соціального страхування; охорону здоров'я; правопорушення; переважне в суспільній свідомості ставлення до приватної власності, ступінь ідеологічної згуртованості суспільства і наявність консенсусу з основних питань економічного і соціального розвитку країни і регіону, організованість робітничого класу, сила профспілкового руху. Політичні фактори припускають характеристику взаємовідносин центру і регіональних влад; ступінь довіри населення до регіональної влади; рівень соціальної стабільності, міжнаціональні та міжконфесійні відносини.

Для підтримки сприятливого інвестиційного клімату велике значення мають організаційно-правові чинники, оскільки принципово важливим стає дотримання законодавства, зниження бюрократизму, доступність інформації, поліпшення умов переміщення капіталу, робочої сили, формування ділової етики місцевих підприємців. Політичні фактори припускають характеристику взаємовідносин центру і регіональних влад; ступінь довіри населення до регіональної влади; рівень соціальної стабільності, міжнаціональні та міжконфесійні відносини.

Для сучасної світової економіки характерні такі особливості: високий рівень конкуренції; зростання вимог споживачів до якості продукції і рівнем сервісу; постійна зміна ринкових умов, виробничих і управлінських технологій; інтенсифікація інноваційної діяльності; безперервна трансформація територіальної та виробничої структури економіки; зростання частки і значення сектора послуг; формування на базі великих міст торгових, фінансових та наукових центрів; переміщення виробничих потужностей на території з меншою вартістю землі і трудових ресурсів. Дані тенденції визначають актуальність проблеми формування економічної та промислової політики. Для вирішення цього завдання необхідний інструментарій, що дозволяє проводити ефективно і гнучке структурування економічної системи, відслідковувати тенденції відносно розвитку окремих груп господарюючих суб'єктів, здійснювати моніторинг зміни структури і розвитку економічної системи в цілому. Необхідним елементом такої системи управління є оцінка інвестиційної привабливості підприємств і груп підприємств [3, с. 35].

Світова економіка, а також економіка окремої країни, представляє собою складну систему, що складається з безлічі взаємно груп господарюючих суб'єктів, об'єднаних в єдине ціле численними зв'язками. Доцільність об'єднання в групу визначається наявністю специфічних умов господарювання, характерних тільки для даної групи, які позитивно чи негативно впливають на інвестиційну привабливість підприємств групи щодо фірм, що не відносяться до даної сукупності. Це породжує необхідність оцінки інвестиційної привабливості групи підприємств з метою виявлення впливу приналежності до цієї групи на інвестиційну привабливість певного регіону.

Інвестиційна привабливість групи підприємств оцінюється щодо сукупності, що включає в себе досліджувану групу (наприклад, інвестиційна привабливість підприємств регіону щодо підприємств країни).

Сучасні методики оцінки інвестиційної привабливості груп підприємств представлені переважно галузевим аналізом. У більшості існуючих методик оцінка інвестиційної привабливості галузі складається з двох аспектів [21, с. 218]:

1. оцінки потенціалу (що характеризується в першу чергу величиною очікуваного доходу);
2. оцінки рівня інвестиційного ризику (ймовірність негативного відхилення результату інвестицій від очікуваної величини).

Однак оцінка інвестиційної привабливості може проводитися не тільки на рівні країн. У великих державах доцільно оцінювати інвестиційну привабливість окремих суб'єктів. Очевидно, що для України найбільш прийнятним є підхід визначення інвестиційної привабливості регіонів. Що стосується українських реалій, значущою деталлю для оцінки інвестиційного потенціалу регіонів є наявність серйозних міжрегіональних економічних, соціальних і політичних відмінностей. Цей факт зумовлює необхідність дослідження інвестиційних характеристик на регіональному, а не на рівні країн.

Отже, в останні роки в нашій країні активізувалася робота в галузі оцінки інвестиційної привабливості регіонів за допомогою різних методик. Однак в даний час інвестиційний потенціал розглядається більшістю авторів як один з компонентів інвестиційного клімату (інвестиційної привабливості) регіону і, як правило, оцінюється в рамках одного з етапів таких досліджень. Застосовувані до оцінки інвестиційного клімату (інвестиційної привабливості) методологічні підходи можна використовувати і в оцінці регіонального інвестиційного потенціалу. Порівняльний аналіз методик вказує на їх різноманітність, як по методологічного обґрунтування системи дослідження, так і по методу оцінки інвестиційної ситуації. Одні вчені і фахівці віддають перевагу бальним, переважно експертним, методам оцінки чинників, інші використовують для цієї мети статистичні, кількісні дані. Крім того, деяких методиках використовується змішаний варіант.

2.2. Аналіз інвестиційного потенціалу м. Києва

Столиця відіграє важливу роль у зовнішньоторговельних операціях країни, має позитивну тенденцію у міжнародних кредитних рейтингах, а прямі іноземні

інвестиції в м. Київ протягом останніх 5 років складають майже половину від усіх кумулятивних прямих іноземних інвестицій (акціонерного капіталу та боргових інструментів) в Україну. Водночас здійснення інвестування відбувається у традиційні галузі: промисловість, інформацію та телекомунікацію, оптову та роздрібну торгівлю, будівництво, фінансову та страхову діяльність, операції з нерухомим майном. На додачу у столиці комплексно реалізується інвестиційна політика, а також співпраця з великою кількістю міжнародних компаній.

Однак разом із інвестиційною привабливістю міста Києва Київській державній адміністрації варто звернути особливу увагу на такі проблеми [27]:

1. Підвищення концентраційного обсягу інвестиційних ресурсів в одних і тих самих сферах господарської діяльності та відсутність привабливих можливостей для інвестування в інші сфери. Зокрема в м. Києві здійснення інвестування відбувається у традиційні розвинені галузі кожного року протягом 2015-2019 років: промисловість, інформацію та телекомунікацію, оптову та роздрібну торгівлю, будівництво, фінансову та страхову діяльність, операції з нерухомим майном. На ці види економічної діяльності припадає майже 90% від усіх інвестицій в економіку всього міста. Крім того, є деформованою структура капітальних вкладень за видами активів. Так, наприклад, понад 90% таких вкладень направлені на матеріальні активи. Нестача інвестицій в інші сфери міста перешкоджає розкриттю внутрішнього потенціалу міста, не дозволяє ефективно користуватися наявними ресурсами та унеможливорює розширення галузевого спектру інвестиційної діяльності. Більше того, через надмірного нарощування інвестиційного потенціалу тільки певних сфер не можна розвинути економіку цілого міста.

2. Проблеми залучення іноземних інвестицій. У структурі здійснюваних капітальних інвестицій іноземне фінансування складає найменшу частку.

3. Низький рівень бюджетної незалежності столичного регіону протягом 2015-2019 років, який знаходиться в межах середнього рівня та демонструє малоефективне та нераціональне використання бюджетних ресурсів столиці та призводить до залежності (від бюджету рівнем вище).

4. Малоефективна реалізація наявного бюджетного потенціалу м. Києва: лєвова частка видатків столиці є поточними. А у співвідношенні самих капітальних видатків більшу частину займають капітальні трансфєрти, а не придбання основного капіталу).

5. Недосконалість існуючої системи місцевих податків та зборів.

6. Невідповідність існуючої інфраструктури міста світовим вимогам.

Відносно транспортної інфраструктури Київській державній адміністрації слід звернути увагу на такі проблеми [30]:

- недосконалість системи паркування транспорту,
- низька середня швидкість пересування на громадському транспорті,
- складність маршрутів нєрейкового громадського транспорту,
- транспортна неефективність міської електрички,
- стан транспортної мережі не відповідає існуючому пасажиропотоку.

Крім того, на успішну реалізацію інвестиційного потенціалу та створення привабливого іміджу столиці для потенційних інвесторів негативно впливає досить низька позиція столиці серед міст за якістю життя. Так, рейтинг щорічно складає Міжнародна консалтингова організація «Mercer». При складанні рейтингу експерти аналізують приблизно 230 міст за 39 критеріями, у тому числі має значення ситуація на ринку нерухомості, політична стабільність, можливості для дозвілля, рівень злочинності, рівень забруднення повітря. Також негативним чином впливає на реалізацію інвестиційного потенціалу території міста Києва ситуація відсутності ефективної стратегії розвитку інвестиційного потенціалу з боку Київської державної адміністрації як органу місцевого самоврядування столичного регіону.

Також негативно впливає на реалізацію інвестиційного потенціалу ситуація відсутність ефективної реалізації органами місцевого самоврядування стратегії щодо розвитку інвестиційного потенціалу в столиці. Згідно стратегії розвитку міста Києва до 2025 року розвиток інвестиційного сектору столиці має здійснюватись через поліпшення інвестиційного клімату та просування інвестиційного потенціалу. За індикатори результативності було обрано показники значення кредитного рейтингу міста за шкалою агентства S&P, факт створення в місті публічного реєстру

інвестиційних проектів столиці, співвідношення кількості підписаних інвестиційних договорів до кількості заповнених анкет інвесторів, співвідношення кількості укладених інвестиційних договорів до кількості інвестиційних проектів, включених до переліку об'єктів, що потребують залучення інвестицій, співвідношення кількості інвестиційних проектів, включених до переліку об'єктів, що потребують залучення інвестицій, до кількості заповнених анкет ініціаторів [26, с. 25].

Таким чином, дослідження інвестиційного потенціалу базується на досить вагомій інформаційній базі, не має єдиного методу дослідження та оцінки, результати яких на практиці можуть використовувати різноманітні структури. Крім того, саме поняття «інвестиційний потенціал» не має єдиного визначення як економічна категорія.

Місто Київ складає вагомую частку в економіці України, володіє потужним демографічним потенціалом, є туристичним, культурним, освітнім та спортивним центром країни, що має вигідне географічне положення та одним з пріоритетів розвитку якого є екологічно чисте та зелене місто. У Києві створено сприятливі умови для відкриття та ведення бізнесу, успішно розвиваються стартап-компанії як початковий етап виведення новацій, інноваційних технологій або інших результатів наукової і науково-технологічної діяльності на ринок.

Крім того, столиця відіграє важливу роль у зовнішньоторговельних операціях всієї країни, має позитивну динаміку у міжнародних кредитних рейтингах, співпрацює з багатьма міжнародними організаціями у сферах транспорту, енергетики та теплопостачання, енергоефективності та енергозбереження, водопостачання та водовідведення, безпеки дорожнього руху, охорони здоров'я, розвитку громадянського суспільства. У місті комплексно реалізується інвестиційна політика, а також з метою залучення широкого кола інвесторів, зокрема іноземних, до реалізації міських перспективних проектів виконавчим органом Київської міської ради (Київською міською державною адміністрацією) створено та забезпечено функціонування веб-порталу м. Києва InvestInKyiv (www.investinkyiv.gov.ua), головним завданням якого є інформування та надання доступу вітчизняним та

зарубіжним інвесторам до актуальної інформації щодо інвестиційної діяльності м. Києва та інвестиційних проєктів міста [28].

Прямі іноземні інвестиції в м. Київ протягом останніх 5 років складають майже половину від усіх кумулятивних прямих іноземних інвестицій (акціонерного капіталу та боргових інструментів) в Україну. При цьому майже незмінною залишається географічна структура основних інвесторів, сукупна частка інвестицій яких протягом досліджуваного періоду складає близько 70%. Інвестиції спрямовуються в найбільш розвинені сфери, зокрема лєвова їх частка з року в рік припадає на такі сфери як оптова та роздрібна торгівля, фінансова та страхова діяльність, операції з нерухомим майном та в сферу інформацій та телекомунікацій. Натомість найменше іноземних інвестицій спрямовано в освіту, охорону здоров'я та мистецтво (Табл. 2.2).

Загалом можна побачити позитивну динаміку зростання протягом 2014-2018 років обсягу іноземних інвестицій, проте існуючи причинами, що стримують ПІІ в столицю можна вважати, зокрема, нестабільну монетарну політику, негативу курсова різниця при перерахунку іноземної валюти в процесі внесення /виведення іноземного капіталу.

Таблиця 2.2

Кумулятивні прямі іноземні інвестиції (акціонерний капітал та боргові інструменти) з країн світу в м.Київ в 2015-2019 роках

Рік:	2015	2016	2017	2018	2019
Обсяг ПІІ, млн дол США	21558	18332	19349	19329	20530
Частка обсягу ПІІ в економіці України, %	46%	46%	50%	47%	51%

Джерело: складено автором на основі [35].

Аналізуючи наявні статистичні дані щодо капітальних інвестицій за три останні роки, слід звернути увагу на позитивну тенденцію до нарощення обсягів капітальних інвестицій (Табл. 2.3) - позитивні темпи приросту, частка обсягу капітальних інвестицій в економіку столиці складає більше 30% від обсягу капітальних інвестицій Україну загалом та перевищення капітальних інвестицій в

економіку Києва на одну особу перевищує аналогічний показник по Україні в більше ніж 4 рази.

Таблиця 2.3

Обсяг капітальних інвестицій в економіку м. Києва в 2015-2019 роках

Рік:	2015	2016	2017	2018	2019
Обсяги КІ в економіку м. Києва, млн грн	67832,6	88138,6	106295,5	136044,8	200308,3
Темп приросту, %	-3,5%	29,9%	20,6%	28,0%	47,2%
Частка обсягу КІ в економіку м. Києва від обсягу КІ в економіку України, %	30,9	32,3	29,6	30,3	34,6
Перевищення розміру КІ в економіку міста Києва на 1 мешканця над розміром КІ на 1 мешканця в економіку України, разів	4,5	4,4	4,4	4,4	5

Джерело: складено автором на основі [44]

Лева частка капітального інвестування протягом 2015-2019 роках в економіку столиці відбувалася за рахунок власних коштів підприємств та організацій, а також за рахунок кредитів банків та інших позик. Найменшу частку в структурі здійснюваних капітальних інвестицій за джерелами інвестування складають кошти іноземних інвесторів (Табл. 2.4).

Таблиця 2.4

Структура капітальних інвестицій в економіку м. Києва за джерелами інвестування у 2015-2019 роках

Рік:	2015	2016	2017	2018	2019
Усього	100%	100%	100%	100%	100%
у т.ч. за рахунок					
коштів державного бюджету	2,1%	3,2%	3,2%	4,7%	4,2%
коштів місцевих бюджетів	1,0%	2,3%	4,0%	6,4%	4,5%
власних коштів підприємств та організацій	74,1%	69,4%	74,6%	75,1%	76,5%
кредитів банків та інших позик	13,8%	14,2%	10,9%	6,7%	9,8%
коштів іноземних інвесторів	0,6%	2,8%	0,6%	0,5%	0,4%

коштів населення на будівництво житла	5,8%	6,3%	4,8%	3,9%	2,7%
інших джерел фінансування	2,5%	1,8%	1,8%	2,8%	1,9%

Джерело: розраховано автором на основі [16].

За видами активів переважають інвестиції у матеріальні активи (а саме у машини, інженерні споруди, обладнання та інвентар). Натомість капітальні інвестиції у нематеріальні активи протягом 2014-2018 років склали менше 10% у структурі (Табл.2.5).

Таблиця 2.5

Структура капітальних інвестицій в економіку м. Києва в 2015-2019 роках за видами активів

Рік:	2015	2016	2017	2018	2019
Усього	100%	100%	100%	100%	100%
КІ у матеріальні активи:	92%	83%	93%	92%	86%
житлові будівлі	13%	13%	10%	10%	7%
нежитлові будівлі	23%	15%	15%	13%	12%
інженерні споруди	23%	20%	25%	22%	24%
машини, обладнання та інвентар	23%	25%	27%	26%	23%
транспортні засоби	7%	6%	11%	16%	15%
земля	1%	1%	1%	1%	0%
інші матеріальні активи	3%	3%	4%	4%	4%
КІ у нематеріальні активи:	8%	17%	7%	8%	14%
програмне забезпечення та бази даних	3%	4%	4%	5%	4%
права на комерційні позначення, об'єкти промислової власності, авторські та суміжні права, патенти, ліцензії, концесії	3%	13%	2%	3%	10%

Джерело: розраховано автором на основі [16].

Здійснення КІ відбувається у традиційні розвинені сфери з року в рік протягом 2015-2019 років: промисловість, інформацію та телекомунікацію, оптову та роздрібну торгівлю, будівництво, фінансову та страхову діяльність, операції з нерухомим майном. На ці види економічної діяльності припадає близько 90% від усіх здійснюваних КІ в економіку столиці (Табл. 2.6).

Таблиця 2.6

Структура КІ в економіку столиці в 2015-2019 рр. за видами економічної діяльності

Рік:	2015	2016	2017	2018	2019
<i>Усього</i>	100%	100%	100%	100%	100%
Промисловість	27,5%	23,8%	27,1%	25,7%	28,3%
Інформація та телекомунікації	10,1%	24,3%	12,0%	12,0%	13,4%
Будівництво	16,0%	12,9%	12,1%	8,7%	6,1%
Оптова та роздрібна торгівля, ремонт авто-, мотозасобів	17,4%	9,5%	11,6%	9,8%	13,1%
Транспорт, складське господарство, доставка	8,1%	8,9%	13,3%	16,0%	14,8%
Фінансова та страхова діяльність	7,0%	5,7%	5,3%	5,1%	4,7%
Операції з нерухомим майном	6,2%	3,8%	6,0%	7,6%	5,9%
Інші види економічної діяльності	7,7%	11,1%	12,5%	15,1%	13,6%

Джерело: розраховано автором на основі [16].

За методологією М. П. Бутко оцінити інвестиційний потенціал можна наступним чином:

$$VIPRII = \sum$$

$$i=1$$

$$n BI + IRB + IRP + IRG + IRN$$

$$(1+i)^t \quad (3),$$

де *VIPR* - внутрішній інвестиційний потенціал регіону,

BI - бюджетні інвестиційні ресурси,

IRB - інвестиційні ресурси бізнесових структур,

IRP - інвестиційні ресурси населення,

IRG - інвестиційні ресурси громадських об'єднань, благодійних організацій,

IRN - інтелектуальні ресурси,

t - рік надходження інвестицій,

I - річний рівень інфляції (в частках одиниці).

При цьому: $BI = Bld + BIZ$ – це інвестиції з Державного (Bld) та місцевих бюджетів (BIZ), включаючи кошти спеціальних фондів;

$IRB = P + A$ – це річні обсяги прибутку та амортизації всіх господарюючих суб'єктів регіону;

IRP – це сума вкладів населення в фінансово-кредитні установи регіону;

IRN – інтелектуальні інвестиційні ресурси, які складаються з обсягів науково-технічної продукції наукових, науково-дослідних, дослідно- конструкторських та інших установ, а також інтелектуальних ресурсів винахідників, раціоналізаторів.

Сукупний інвестиційний потенціал регіону на думку М. П. Бутко є сумою внутрішнього інвестиційного потенціалу, прямих іноземних інвестицій та інвестиційних залучень ресурсів з інших регіонів України:

$$SIPR = VIPR + PII + IRZ \quad (4),$$

де $VIPR$ – внутрішній інвестиційний потенціал регіону,

PII – прямі іноземні інвестиції,

IRZ – інвестиційні залучення ресурсів з інших регіонів України.

Адаптувавши дану методику до можливості отримання вихідних даних для розрахунку, отримуємо показники проведеної оцінки інвестиційного потенціалу столиці в 2015-2019 роках.

Динаміка інвестиційного потенціалу м. Києва, розрахованого за даною методикою загалом є позитивною.

Проте, зростання інвестиційного потенціалу столиці все одно стримується певними негативними факторами, які спричиняють свій вплив.

Отже, розроблена статистично значима економіко-математична модель розвитку інвестиційного потенціалу дозволила визначити, що найбільше з обраних факторів на об'єкт моделювання впливає валовий регіональний продукт, водночас наявний дохід населення на одну особу здійснює зворотній вплив на показник інвестиційного потенціалу столиці. Такі фактори як інвестиційний потенціал та інвестиційна привабливість є важливими чинниками впливу на бюджетний потенціал столиці.

РОЗДІЛ 3.

ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ КИЇВСЬКОГО РЕГІОНУ

3.1. Розробка та реалізація інвестиційної програми розвитку м. Києва

Згідно стратегії розвитку міста Києва до 2025 року розвиток інвестиційного сектору столиці має здійснюватись через поліпшення інвестиційного клімату та просування інвестиційного потенціалу. За показниками результативності було обрано чинники значення кредитного рейтингу міста за шкалою компанії S&P, а саме:

- факт проектування в місті публічного реєстру інвестиційних проєктів столиці,
- співвідношення кількості підписаних інвестиційних договорів до кількості заповнених анкет інвесторів,
- співвідношення кількості укладених інвестиційних договорів до кількості інвестиційних проєктів, включених до переліку об'єктів, що потребують залучення інвестицій,
- співвідношення кількості інвестиційних проєктів, включених до переліку об'єктів, що потребують залучення інвестицій, до кількості заповнених анкет ініціаторів.

Пріоритетами розвитку міста Києва згідно державної стратегії розвитку м. Києва до 2025 року є:

- Орієнтація на споживача,
- Створення комфортного публічного простору,
- Доступна та надійна інфраструктура,
- Реалізація знакових інфраструктурних проєктів з метою забезпечення комфорту мешканців,
- Високоякісний сервіс,

- Орієнтація на європейські стандарти,
- Діалог влади з громадою та бізнесом,
- Високооплачувані робочі місця,
- Зручне транспортне сполучення,
- Легкість реєстрації бізнесу,
- Першокласна освіта,
- Активна співпраця з прилеглими громадами,
- Пріоритетність створення нових робочих місць у віддалених від центру районах міста,
- Обмеження будівництва в історичному центрі,
- Зручна та якісна інфраструктура в кожному районі міста,
- Впровадження сучасних принципів забудови та планування розвитку територій міста,
- Інноваційна інфраструктура для «точок зростання»,
- Дерегуляція підприємницької діяльності,
- Рівні та прозорі умови ведення бізнесу,
- Захист інвестицій,
- Економічні стимули для залучення роботодавців,
- Кооперація між бізнесом та НДІ,
- Протидія корупції,
- Просування ділового потенціалу міста,

Збалансована структура бюджетних видатків (витрати розвитку та витрати споживання),

- Інвестиції в активи, які генеруватимуть майбутній дохід або збереження / економію коштів, а не додаткові майбутні витрати,
- Екологічно чисте та зелене місто.

Ці проєкти інноваційної та інвестиційної спрямованості відповідно до визначених напрямів смарт-спеціалізації, енергоефективності та енергозбереження, розвитку дорожньо-транспортної інфраструктури та житлово-комунального господарства. Це також проєкти, направлені на впровадження реформ в освітній

сфері та сфері охорони здоров'я, а також на подальший розвиток Києва як культурного і туристичного центру, забезпечення комфортного та безпечного проживання для киян та гостей міста.

Програма «Підвищення рівня конкурентоспроможності економіки м. Києва» містить 9 проєктів розвитку в таких галузях, як промисловість та розвиток підприємництва, інвестиції, туризм, а також заходи щодо реалізації Стратегії розвитку міста Києва до 2025 року на загальну суму 265,5 млн гривень.

Найбільшу кількість проєктів розвитку – 59 – включено до Програми «Підвищення комфорту життя мешканців міста Києва». Вони стосуються галузі житлово-комунального господарства, транспорту та міської мобільності, адмінпослуг, безпеки та цивільного захисту, охорони здоров'я та здорового способу життя, освіти, екополітики та охорони довкілля на загальну суму 22 млрд 416 млн гривень.

Чотири проєкти розвитку, зокрема в сфері історико-культурної спадщини, культури та умов реалізації Стратегії, включено до Програми «Збереження історичної самобутності та розвиток культури у м. Києві». Загальний обсяг фінансування проєктів розвитку за Програмою становить майже 400 млн грн.

Проєкти розвитку фінансуються за рахунок коштів Державного фонду регіонального розвитку та субвенцій, бюджету міста Києва, міжнародних фінансових організацій, інвесторів, власних коштів підприємств, а також з інших джерел, дозволених законодавством. План заходів є середньостроковим інструментом впровадження Стратегії на наступні два роки.

Проте на практиці реалізація зазначених пунктів за період 2018-2019 років відбулася лише частково, що вимагає розробки та реалізації ефективної інвестиційної програми розвитку території з боку КМДА. З іншого боку, вирішення вищезокреслених проблем м. Києва з боку Київської державної адміністрації не є можливим без вирішення проблемних аспектів функціонування інвестиційної галузі країни в цілому.

3.2. Рекомендації щодо вдосконалення інвестиційного клімату в м. Києві

Аналізуючи ситуацію в місті Києві на базі КМДА, в якості практичних рекомендацій покращення інвестиційної привабливості столиці можна окреслити такі:

- зростання інвестиційного іміджу м. Києва з синхронним подоланням існуючої диспропорції перерозподілу інвестицій кожного року тільки у певних галузях. При цьому слід максимально користуватися потенціалом зарубіжних візитів вищого керівництва столиці для залучення міжнародної спільноти до інвестування;
- збільшення бюджетного потенціалу міста Києва, шляхом підвищення рівня його фінансової незалежності;
- реклама інвестиційного потенціалу міста на міжнародній арені завдяки Міжнародній виставці нерухомості «MIPIM»;
- покращення інвестиційного клімату м. Києва за допомогою спрощення процесів вкладення в різні галузі життєдіяльності та економіки столиці та проектування моделі індустріального парку «Київська бізнес-гавань»;
- розробка нового інвестиційного процесу на базі Київської державної адміністрації через подальший розвиток «єдиного вікна» для роботи з інвесторами через КП «КІА»;
- моделювання нових стандартів та форм для росту якості підготовки інвестиційних програм;
- забезпечення відкритості та прозорості при проведенні інвестиційних конкурсів.

Варто відзначити, що Київською міською радою було ухвалено «Програму економічного і соціального розвитку м. Києва на 2018-2020 роки», за якою в частині розвитку інвестиційної сфери після впровадження більшої частини вищезазначених шляхів вдосконалення здійснення інвестиційного потенціалу прогнозовано досягнення таких показників на 2019-2020 роки. Також за розробленим Київською міською радою Планом заходів з просування інвестиційного та зовнішньоекономічного іміджу м. Києва на 2018-2019 рр. було запропоновано

вжиття переліку заходів. Вжиття деяких таких заходів є доцільним і на постійній (а не лише середньостроковій основі), зокрема:

- вдосконалення роботи комунікаційних каналів, через систематичні оновлення інформаційного наповнення веб-сайту investinkyiv.gov.ua та CEO-просування даного веб-ресурсу;
- створення інформування провідних медіа-ресурсів в Україні та за кордоном через регулярне інформування провідних ЗМІ про події в інвестиційній сфері;
- забезпечення участі столичного регіону в основних світових заходах щодо розвитку міст та інвестицій (зокрема, щорічного проведення Інвестиційного форуму м. Києва та проведення презентацій щодо інвестиційного потенціалу столиці на базі світових інвестиційних майданчиків: «MIPIМ», «Annual Investment Meeting», «COIFAIR».

Проте повноцінне створення можливостей для реалізації інвестиційного потенціалу не є можливим без достатнього фінансового забезпечення, розвитку та покращення наявної інфраструктури столиці, зменшення корупції та підвищення прозорості органів місцевого самоврядування, розвитку промисловості та підприємництва.

Отже, для забезпечення залучення інвестицій та сприятливої реалізації інвестиційного потенціалу в сфері промисловості та підприємництва в м. Києві доречним є:

- розвиток інноваційних промислових точок зростання,
- реклама продукції промислового комплексу міста на внутрішньому та зовнішніх ринках,
- рост доступності та якості послуг міських органів влади для бізнесу,
- сприяння розвитку інноваційного підприємництва.

У сфері транспорту та інфраструктури необхідно оптимізувати транспортний попит, покращити дорожню навігацію та інформатизацію транспортної системи шляхом, підвищити безпеку дорожнього руху.

А з метою зменшення корупції та збільшення прозорості діяльності органів місцевого самоврядування необхідні такі заходи як:

- підготовка та інтеграція в систему управління містом службовців нової генерації шляхом проведення відкритих і прозорих конкурсів,
- вдосконалення електронного документообігу для прискорення інформаційного обміну та контролю проходження документів,
- удосконалення системи контролю за діяльністю комунальних підприємств та бюджетних організацій.

Щодо фінансового забезпечення провадження інвестиційної діяльності і забезпечення успішної реалізації інвестиційного потенціалу м. Києва на базі київської державної адміністрації, необхідно:

- вдосконалювати існуючі міські проекти та видатки з положеннями Стратегії розвитку міста Києва до 2025 року;
- створювати стабільну прибуткову базу бюджету міста;
- налагоджувати взаємодію з центральними органами виконавчої влади з метою залучення коштів державного бюджету до фінансування міських ініціатив;
- реалізовувати пілотні проекти із застосуванням механізму державно-приватного партнерства;
- проводити та брати участь у заходах, направлених на посилення співпраці з міжнародними фінансовими організаціями і донорами;
- залучати в установленому порядку кошти приватних компаній до фінансування міських проектів у якості спонсорсько-меценатської допомоги.

Таким чином, подолання усіх перешкод на шляху до успішної реалізації інвестиційного потенціалу м. Києва не є можливим як без комплексного вирішення проблем провадження інвестиційної діяльності Київської державної адміністрації в межах київського регіону, так і інвестиційного потенціалу України в цілому; без впровадження певних дій органами влади на місцях. Водночас, столиця України - місто, яке втілює перетворення, розвивається і є надзвичайно перспективним для вигідних інвестицій, подальшої успішної реалізації інвестиційних процесів та промоції інвестиційного потенціалу країни.

ВИСНОВКИ

Підсумовуючи загальний зміст наукової роботи, можемо констатувати наступне:

1. Поняття «інвестиційний потенціал» за структурними компонентами можна визначати як симбіоз визначень «інвестиції» та «потенціал». Термін «потенціал» являє собою набір можливостей та інструментів, що знаходяться у взаємозв'язку одне з одним та направлені на реалізацію окресленої мети. Дефініція поняття «інвестиційного потенціалу» демонструє рівень можливостей вкладення фінансів у активи довгострокового застосування, в тому числі вкладення в цінні папери задля отримання доходу чи певних економічних показників.

2. Оскільки процес інвестування має циклічний характер, то ефективне та постійне функціонування інвестиційного потенціалу не уявляється можливим без забезпечення його сталого розвитку. При цьому розвиток та ефективність функціонування інвестиційного потенціалу забезпечується лише у взаємозв'язку із інноваційним потенціалом компанії, регіону чи країни. Стратегічний розвиток інвестиційного потенціалу повинен передбачати ефективне управління впровадженням сучасних наукових досягнень в практику господарювання, який реалізується через інноваційну діяльність.

3. Регіон країни виступає важливим елементом, за допомогою якого вона може забезпечити себе процвітанням, якщо відшукає ефективну модель регіонального розвитку, визначить інструменти та ефективну стратегію їх впровадження. Інвестиційний потенціал території сприяє прогнозуванню тенденцій регіонального розвитку, допомагає спроектувати механізми та програми розвитку конкретної території. Вітчизняна економіка потребує суттєвих трансформацій стратегій регіональної інвестиційної політики, що має бути спрямована на формування конкурентоспроможності через інноваційні рішення розвитку інвестиційного потенціалу.

4. Зарубіжний досвід у формуванні механізмів залучення інвестицій як на державному, так і на регіональному (місцевому) рівні є досить цінним для України

як у теоретичному, так і у практичному аспектах, проте особливості економічної, політичної, соціальної ситуації в країні, її фінансова система, нормативно-правове поле не дозволяють використовувати жодного з досліджених методів та механізмів у безпосередньому вигляді. При цьому усі вищевказані механізми потребують трансформації з урахуванням особливостей державного устрою та економічної системи України. Також світовий досвід показує, що для залучення іноземних інвестицій насамперед необхідно розвивати стабільну і недискримінаційну політику, що ґрунтується на законодавстві та надає інвесторові гарантії безпеки. Крім того, залучення інвестицій та формування інвестиційного потенціалу м. Києва має відбуватися з врахуванням вигідного географічного положення міста, наявності кваліфікованої робочої сили, наявних в столиці високотехнологічних галузей для інвестування.

5. Суттєвою перешкодою на шляху розвитку інвестиційного потенціалу столиці на базі Київської державної адміністрації є нестача власного бюджетного потенціалу м. Києва для забезпечення реалізації видаткових зобов'язань: бюджетна незалежність бюджету м. Києва стабільно знаходиться протягом 2015-2019 роках на середньому рівні. Така динаміка характеризує неефективне та нераціональне використання бюджетних ресурсів столиці та призводить до залежності (дотаційності) від бюджету вищого рівня. На підставі проведеного економічного аналізу сучасного стану та динаміки розвитку інвестиційного потенціалу м. Києва можна зробити висновок, що процес розвитку інвестиційного потенціалу столиці характеризується позитивною динамікою в цілому та залежністю від загальної економічної ситуації в державі, адже на рішення інвесторів щодо інвестування в місті здійснюють вплив як загальнодержавні фактори, так і місцеві. При цьому всьому вищевказані фактори можуть здійснювати сприятливий вплив і відігравати позитивну роль у формуванні інвестиційного потенціалу міста, і відповідно можуть бути негативними та несприятливо характеризувати інвестиційне. Крім того, можна стверджувати, що такі фактори як інвестиційний потенціал та інвестиційна привабливість є важливими чинниками впливу на бюджетний потенціал столиці.

6. Успішність модернізації соціально-економічної систем багато в чому визначається ступенем інвестиційної привабливості її регіонів, підвищення якої сприятиме прискоренню економічного зростання країн та піднесенню рівня добробуту її населення. Ключовим моментом забезпечення ефективного розвитку економіки на довгострокову перспективу є вироблення інвестиційної стратегії регіонів країни як дієвого механізму цілеспрямованого регулятивного впливу на економічну систему загалом.

7. Щодо фінансового забезпечення провадження інвестиційної діяльності і забезпечення успішної реалізації інвестиційного потенціалу м. Києва на базі київської державної адміністрації, необхідно:

- вдосконалювати існуючі міські проекти та видатки з положеннями Стратегії розвитку міста Києва до 2025 року;
- створювати стабільну прибуткову базу бюджету міста;
- налагоджувати взаємодію з центральними органами виконавчої влади з метою залучення коштів державного бюджету до фінансування міських ініціатив;
- реалізовувати пілотні проекти із застосуванням механізму державно-приватного партнерства;
- проводити та брати участь у заходах, направлених на посилення співпраці з міжнародними фінансовими організаціями і донорами;
- залучати в установленому порядку кошти приватних компаній до фінансування міських проектів у якості спонсорсько-меценатської допомоги.

8. Подолання усіх перешкод на шляху до успішної реалізації інвестиційного потенціалу м. Києва не є можливим як без комплексного вирішення проблем провадження інвестиційної діяльності Київської державної адміністрації в межах київського регіону, так і інвестиційного потенціалу України в цілому; без впровадження певних дій органами влади на місцях. Водночас, столиця України - місто, яке втілює перетворення, розвивається і є надзвичайно перспективним для вигідних інвестицій, подальшої успішної реалізації інвестиційних процесів та промоції інвестиційного потенціалу країни.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

2. Бережна І. Ю. Поняття та роль інвестиційної діяльності та інвестиційного процесу на сучасному етапі економічного розвитку // Науковий вісник ЧДІЕУ. – 2011. - №1(9). – С. 86-91.
3. Білецька Г. Інвестиційний клімат: проблеми сучасності та шляхи покращення // Економіка. Фінанси. Право. – 2013. – № 11. – С. 17-20.
4. Бортнікова Н., Бортніков О Аналіз інвестиційної діяльності в Україні // Фінансовий ринок України. – 2015. - №11. – С. 35-38.
5. Бюджетний потенціал регіону: оцінка та перспективи розвитку: монографія / Н. С. Педченко, В. Ю. Стрілець. – Полтава: ПУЕТ, 2018. – 220 с.
6. Вакалюк В. А. Правове регулювання інвестиційної діяльності в Україні / В. А. Вакалюк. // Глобальні та національні проблеми економіки. – 2017. – №16. – С. 122–126.
7. Відкритий бюджет м. Києва [Електронний ресурс] // Офіційний веб-портал КМДА - Режим доступу до ресурсу: https://kyivcity.gov.ua/finansy_ta_biudzhet/biudzhet/vidkryty_biudzhet_Shortcut_227363.html.
8. Волковський Є. І. Фактори формування потенціалу бюджету міста Києва: Взаємозв'язки та взаємозалежність / Є. І. Волковський // Молодий вчений. - 2018. - № 2(1). - С. 154-160.
9. Гаврилук О. Інвестиційний імідж та інвестиційна привабливість України // Фінанси України. – 2013. – № 2. – С. 68-82.
10. Головне управління статистики у м. Києві [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://kiev.ukrstat.gov.ua>.
11. Гончаров А. Б. Інвестування : навчальний посібник / А. Б. Гончаров; Мін-во освіти і науки України, Харківський держ. економ. ун-т. – Х. : Инжек, 2016. – 240 с.
12. Горбатюк Л. Інвестиції: економічна сутність і класифікації // Вісник Полтавської державної аграрної академії. – 2016. - № 2. – С. 201 – 218.

13. Губський Б. В. Інвестиційні процеси в глобальному середовищі – К., 2013. – 419 с.
14. Дробот Н. Інвестиційна стратегія підприємства: засади і особливості її формування в сучасних умовах / Н. Дробот // Регіональна економіка. - 2014. - №1. - С. 63-69.
15. Дука А. П. Теорія та практика інвестиційної діяльності: навч. посібн. / А.П. Дука. – К.: Вид-во «Каравела», 2012. – 236 с.
16. Захарін С. Фінансові інструменти активізації інвестиційної та інноваційної діяльності // Економіка України. – 2015. - №12. – С. 48 - 58.
17. Інвестиційний паспорт міста Києва за 2019 рік [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://investinkyiv.gov.ua/uploads/pdf/Invest_Kiev_ua_print.pdf.
18. Крук О. М. Формування та оцінка бюджетного потенціалу регіону / О. М. Крук. // ВІСНИК Донбаської державної машинобудівної академії. – 2012. – № 2. – С. 217–222.
19. Кузьменко О. В. Інвестиційний клімат та інвестиційна привабливість регіонів України / О. В. Кузьменко // Економічний нобелівський вісник. – 2015. – № 1.– С. 46–54.
20. Кукош М. С. Концепція формування інвестиційного потенціалу регіону / М. С. Кукош. // Науковий вісник Ужгородського національного університету. – 2018. – №19. – С. 66–70.
21. Куриляк В. Є. Міжнародний менеджмент: підруч. / В. Є. Куриляк. - Тернопіль: Карт – Бланш, 2014. – 268 с.
22. Куянова О. Ю. Основні напрями підвищення ефективності інвестиційної діяльності // Бюлетень Міжнародного Нобелівського економічного форуму. – 2011. - №1(4). – С. 218-221.
23. Малютін О. К. Концепція поліпшення інвестиційного клімату в Україні / О. К. Малютін // Фінанси України. - 2014. - № 11 (156). - С. 65-74.

24. Матвієнко П. В. Покращення інвестиційного клімату – пріоритетне завдання державного управління / П.В. Матвієнко // Інвестиції: практика та досвід. - 2013. - №1. - С. 3-10.

25. Мельник В. В. Міжнародна інвестиційна діяльність : [навч. посіб.] / В. В. Мельник. – Тернопіль : Карт-бланш, 2016. – 249 с.

26. Мірошніченко П. І. Методичні підходи до оцінки інвестиційного потенціалу регіону: аналіз і перспективи застосування / П. І. Мірошніченко. // БізнесІнформ. – 2012. – №2. – С. 44–49.

27. Нечитайло У. П. Аналіз сучасних підходів до визначення інвестиційного потенціалу регіону / У. П. Нечитайло. // Інвестиції: практика та досвід. – 2013. – №15. – С. 25–29.

28. Нормативно-правова база Департаменту економіки та інвестицій КМДА [Електронний ресурс] // Департамент економіки та інвестицій КМДА: Офіційний веб-портал – Режим доступу до ресурсу: <https://dei.kyivcity.gov.ua/content/normatyvnppravovabaza.html>.

29. Офіційний веб-портал «Invest in Kyiv». - [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://investinkyiv.gov.ua>.

30. Офіційний сайт Київської ОДА. - [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://koda.gov.ua>.

31. Офіційний сайт КМДА. - [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://kyivcity.gov.ua>.

32. Пересада А. А. Інвестиційний аналіз : підручник / А. Пересада, Ю. Коваленко, В. Онікієнко. – К. : КНЕУ, 2013. – 485 с.

33. Перконос П. П. Особливості розвитку інститутів спільного інвестування в Україні на етапі відновлення національної економіки / П. П. Перконос // Формування ринкових відносин в Україні. – 2010. – № 5. – С. 49-54.

34. Пушак Я. Я. Суть та напрями використання бюджетного потенціалу регіону / Я. Я. Пушак // Вісник економічної науки України. – 2014. – № 1. – С. 102–106.

35. Ривак О. С. Інвестиційна діяльність в Україні // Студентський науковий

вісник. – 2015. - №1. – С. 228-240.

36. Річний звіт м. Києва за 2019 рік [Електронний ресурс] // Департамент економіки та інвестицій КМДА: Офіційний веб-портал – Режим доступу до ресурсу: https://kyivcity.gov.ua/news/richniy_zvit_2019_prezentatsiya.

37. Романова Т. В. Розвиток інвестиційного потенціалу в регіональній економічній політиці: дис. канд. ек. наук: 08.00.05 / Романова Т. В. – Полтава, 2012. – 215 с.

38. Савчук Н. Стан інвестиційного клімату України та напрями його покращення / Н. Савчук // Науковий вісник «Демократичне врядування». - 2014. - № 8. - С. 49-56.

39. Скірка Н. Я. Стимулювання інвестиційної діяльності як чинник чинник оптимізації структури економіки країни: теоретичні та практичні аспекти // Науковий вісник НЛТУ України. – 2013. - № 18(6). – С. 205-213.

40. Стратегія розвитку міста Києва до 2025 року (нова редакція) [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://dei.kyivcity.gov.ua/files/2017/7/28/Strategy2025new.pdf>.

41. Третяк Н. М. Фактори формування інвестиційного клімату в Україні / Н.М.Третяк // Фінансовий простір. – №3 (11). – 2013.- С. 165-170.

42. Федоров Г. О. Механізми державного регулювання залучення іноземних інвестицій: дис. канд.: 25.00.02 / Федоров Г. О. – Харків, 2019. – 214 с.

43. Худавердієва В. А. Стратегія залучення іноземних інвестицій у економіку України / В. А. Худавердієва // Фінанси України. – 2010. – № 6. – С. 62-71.

44. Цісик Н. В. Проблема залучення іноземних інвестицій в економіку України / Цісик Н.В. К., – 2018. – С. 10.

45. Щукін О. І. Методичні підходи оцінки інвестиційного потенціалу регіону / О. І. Щукін, Н. О. Целіна, Я. М. Дерев'янка. // Економічний вісник Донбасу. - 2015. - №1. - С. 79-90.

46. Яценко А. В. Формування інвестиційної політики зі стратегічних позицій розвитку України / А. В. Яценко // Інвестиції: практика та досвід. – 2012. – № 8. – С. 12-17.

Київський національний торговельно-економічний університет
Кафедра публічного управління та адміністрування

РЕФЕРАТ
ВИПУСКНОЇ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ
на тему:

**«ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ ІНВЕСТИЦІЙНОГО
ПОТЕНЦІАЛУ ТЕРИТОРІЙ»**

Студентки 2 курсу, 4мз групи,
спеціальності 281 «Публічне
управління та адміністрування»
спеціалізації «Публічне
управління та адміністрування»

Журавльової
Анни
Костянтинівни

(підпис студента)

Науковий керівник
к.е.н., доцент

Головня
Юлія
Ігорівна

(підпис керівника)

Гарант освітньої програми
д-р. екон. наук,
доцент

Ладонько
Людмила
Степанівна

(підпис гаранта)

Київ 2020

Випускна кваліфікаційна робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел – 45 найменувань.

Основний зміст роботи викладено на 52 сторінках комп'ютерного тексту. Робота містить 11 таблиць.

Метою роботи є розроблення та обґрунтування особливостей розвитку інвестиційного потенціалу території м. Києва та методичних рекомендацій щодо вдосконалення загальної системи інвестиційної привабливості країни.

Поставлена мета зумовила необхідність вирішення таких дослідницьких завдань:

6. розглянути теоретико-методичні засади дослідження інвестиційного потенціалу території;
7. охарактеризувати види інвестицій та форми інвестиційної діяльності;
8. окреслити способи та значення формування інвестиційної політики території;
9. проаналізувати особливості розвитку інвестиційного потенціалу території;
10. з'ясувати проблемні аспекти функціонування сучасної інвестиційної стратегії розвитку київського регіону;
11. розробити практичні рекомендації щодо вдосконалення інвестиційної привабливості м. Києва.

Об'єктом дослідження є процес державного регулювання інвестиційного потенціалу території.

Предметом дослідження теоретико-методичні аспекти та емпіричні засади розвитку інвестиційної привабливості київського регіону.

Для вирішення визначених завдань, у процесі дослідження використано загальнонаукові та спеціальні методи, зокрема:

1. аналітичний метод - при аналізі наукових джерел;
2. ретроспективний і структурно-системний методи – під час вивчення літератури;

3. історичний - при з'ясуванні визначення та генези поняття «інвестиційної діяльності»;
4. теоретичний (дослідження, порівняння, систематизація та науковий аналіз, статистика, специфіка структурної організації) - в аналізі концептуальних аспектів принципів та вимог до оцінки інвестиційного потенціалу регіону;
5. емпіричний - наукове спостереження, ретроспективний аналіз зарубіжного досвіду функціонування інвестиційного потенціалу території;
6. принципи системності і компаративно-типологічного дослідження – в процесі уточнення та диференціації засад порівняння світових інвестиційних стратегій з вітчизняними.

У першому розділі розкриваються теоретико-методологічні засади дослідження державного регулювання інвестиційного потенціалу території, а саме: поняття «інвестиційний потенціал»: його генеза; види інвестицій та форми інвестиційної діяльності; особливості державного регулювання інвестиційної діяльності в Україні

У другому розділі здійснюється оцінювання особливостей розвитку інвестиційного потенціалу м. Києва та викладено пропозиції щодо удосконалення його оцінки та аналізу інвестиційної стратегії розвитку м. Києва

У третьому розділі розроблено напрями вдосконалення державного регулювання інвестиційного потенціалу київського регіону. Запропоновано рекомендації щодо вдосконалення інвестиційного клімату, зазначено розробку та реалізацію інвестиційної програми розвитку м. Києва

Одержані результати можуть бути використані при удосконаленні:

— зростання інвестиційного іміджу м. Києва з синхронним подоланням існуючої диспропорції перерозподілу інвестицій кожного року тільки у певних галузях. При цьому слід максимально користуватися потенціалом зарубіжних візитів вищого керівництва столиці для залучення міжнародної спільноти до інвестування;

- збільшенні бюджетного потенціалу міста Києва, шляхом підвищення рівня його фінансової незалежності;
- рекламі інвестиційного потенціалу міста на міжнародній арені завдяки Міжнародній виставці нерухомості «МІРІМ»;
- покращенні інвестиційного клімату м. Києва за допомогою спрощення процесів вкладення в різні галузі життєдіяльності та економіки столиці та проектування моделі індустріального парку «Київська бізнес-гавань»;
- розробці нового інвестиційного процесу на базі Київської державної адміністрації через подальший розвиток «єдиного вікна» для роботи з інвесторами через КП «КІА»;
- моделюванні нових стандартів та форм для росту якості підготовки інвестиційних програм;
- забезпеченні відкритості та прозорості при проведенні інвестиційних конкурсів.

АНОТАЦІЯ

У випускній кваліфікаційній роботі розглянуті теоретичні аспекти дослідження інвестиційного потенціалу території міста Києва, визначені стратегічні пріоритети розвитку його інвестиційної привабливості. Проаналізовано міжнародний досвід інвестування та можливості його імплементації в Україні. З'ясовано особливості інвестиційної діяльності території на базі Київської державної адміністрації, а також обґрунтовано практичні механізми вдосконалення інвестиційного клімату в Україні.

Ключові слова: інвестиційна діяльність, механізм управління, стратегія інвестиційного розвитку, ефективна економіка, інвестиційні проекти.

ANNOTATION

In the final qualifying work considers theoretical aspects of the study of the investment potential of the city of Kyiv, identifies strategic priorities for the development of its investment attractiveness. The international investment experience and possibilities of its implementation in Ukraine are analyzed. The peculiarities of the investment activity of the territory on the basis of the Kyiv State Administration are clarified, as well as the practical mechanisms of improving the investment climate in Ukraine are substantiated.

Key words: investment activity, management mechanism, investment development strategy, efficient economy, investment projects.

**ПЕРЕЯСЛАВ-ХМЕЛЬНИЦЬКА
РАЙОННА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ**

РЕЦЕНЗІЯ

на випускну кваліфікаційну роботу здобувача освітнього ступеня магістр спеціальності
281 «Публічне управління та адміністрування»
спеціалізації «Публічне управління та адміністрування»
Журавльової Анни Костянтинівни
на тему: «**ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ
ТЕРИТОРІЇ**»

Випускна кваліфікаційна робота виконана на актуальну тематику, оскільки розвиток України характеризується змінами функціонування економічної сфери, зокрема, розвитком інвестиційного потенціалу територій та впровадження ефективної стратегії управління інвестиціями на місцях.

Потреби сучасної політико-економічної теорії та практики, необхідність формування ефективної стратегії розвитку інвестиційного потенціалу міста Києва та держави, оптимізації вітчизняної інвестиційної діяльності в площині глобалізаційних трансформацій визначають актуальність та своєчасність досліджених питань випускної роботи.

В роботі розглянули теоретико-методичні засади дослідження інвестиційного потенціалу територій; проаналізували особливості розвитку інвестиційного потенціалу м. Києва; охарактеризували види інвестицій та форми інвестиційної діяльності; окреслили способи та значення формування інвестиційної політики територій; з'ясували проблемні аспекти функціонування сучасної інвестиційної стратегії розвитку київського регіону.

Перевагою роботи є спроба автора провести особисто інформаційний пошук, проаналізувати статистичні дані щодо аналізу особливостей розвитку інвестиційного потенціалу територій м. Києва. Автором систематизовано одержані дані, проаналізовано та узагальнено отримані результати.

Випускна кваліфікаційна робота є актуальною та містить практичні рекомендації. Робота відповідає основним вимогам та може бути допущена до захисту.

Керівник апарату адміністрації

Валерій ПЕРЧУК

Згода

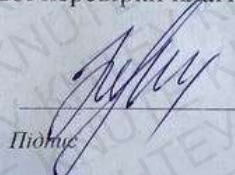
Я, Журавльова Анна Костянтинівна, цим засвідчую, що є автором випускної кваліфікаційної роботи на тему: "Розвиток інвестиційного потенціалу території" несу повну відповідальність за достовірність, точність та повноту поданої у роботі інформації, жодна частина роботи не була скопійована, за винятком випадків, коли робиться належне підтвердження в присвоєнні. Я підтверджую, що у роботі не міститься державної таємниці або інформації для службового користування.

Цим засвідчую, що жодна частина цієї роботи не була опублікована мною раніше.

Я даю дозвіл на те, що моя робота буде направлена в інституційний депозитарій Київського національного торговельно-економічного університету і збережена в базі даних для майбутньої перевірки плагіату.

« 27 » листопада 2020 року

Підпис

(Журавльова А.К.)

Прізвище, ініціал

Завідувачу кафедри публічного
управління та адміністрування
Новіковій Н.Л.

Заява

Я, Журавльова Анна Костянтинівна, повідомляю, що за результатами здійснення самостійної перевірки з використанням програмно-технічних засобів у наданій випускній кваліфікаційній роботі на тему: «Розвиток інвестиційного потенціалу території» не міститься елементів академічного плагіату. У випадках використання прямих запозичень з друкованих та електронних джерел, вказані відповідні посилання.

Робота для перевірки надається у друкованому та електронному варіантах. Електронна версія роботи ідентична з друкованою.

« 27 » листопада 2020 року

(підпис)

Telegram LTE

13:09

43 %

История

Детали

диплом.docx

30.11.2020

Плагият

Унікальний текст

10%

90%

Плагият

... Київський національний торговельно-економічний університет ... РОЗВИТОК ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ...

Плагият из источников:

URL (10%): <http://ena.lp.edu.ua:8080/bitstream/ntb/2...>
Київський національний торговельно-економічний університет ... РОЗВИТОК ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ

URL (5%): <http://ujae.org.ua/rozvytok-investytsijnog...>
РОЗВИТОК ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ

Использовано кредитов: 1

Проверенные страницы: Все страницы

Пожаловаться на результат